

63

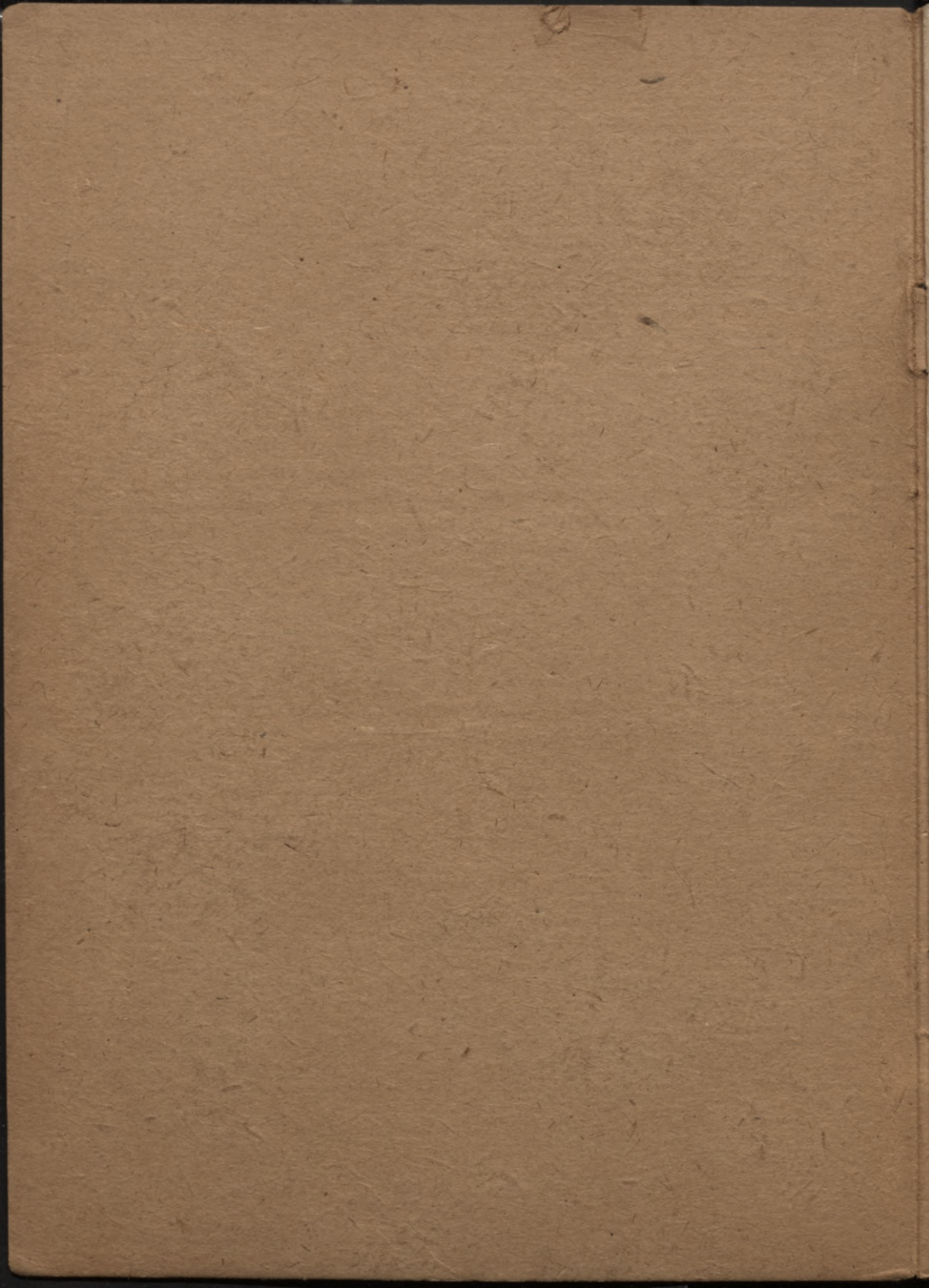
- 1531

63

1531

MEŽA KULTURU IERĪKOŠANA UN UZSKAITE

APSTIPRINĀJUSI
PSRS MEŽSAIMNIECĪBAS MINISTRIJA

63
1531

4

63
1531

0000000000

MEŽA KULTURU IERĪKOŠANA UN UZSKAITE

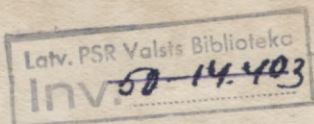
Apstiprinājusi
PSRS Mežsaimniecības ministrija

7

634.95

pid. 84. 814

1153

0309065296

JT 15502

LPRT 5. tip., Rīgā, 17. jūnija lauk. 1. Pas. Nr. 815 — 3000

VISPĀRĒJIE NOTEIKUMI

Meža kulturu mērķi:

a) izaudzēt visīsākā laikā vislielāko vairumu dažādu sugu augstvērtīgu koksni, kas nepieciešama PSRS tautsaimniecībai;

b) izaudzēt mežaudzes ar maksimalām ūdens aizturēšanas spējām rajonos, kur mežam ir ūdens līmeņa regulētāja nozīme.

Šīm prasībām vislabāk atbilst mistrotas, vairāk stāvu mežaudzes ar labi veidotu lapotni visos stāvos.

Kulturu darbus iesākot jāparedz nākamās mežaudzes pamata īpašības. Visur, kur augtenes apstākļi piemēroti, kopā ar pamatsugu un saskaņā ar noteikto meža kulturas tipu, jāieaudzē mistrojuma ātraudzējas, augļu koku, tehniskā ziņā vērtīgas, kā arī ekzotu sugas, kas spējīgas augt dotajos apstākļos.

Meža kulturu sekmes atkarīgas ne tikai no pareizas augtenes apstākļu novērtēšanas, bet arī no laikā veiktiem organizatoriskiem un tehniskiem darbiem.

Organizatoriskos darbos ietilpst:

a) savlaicīga platību izvēle meža kultūrām, sastādot katram nogabalam apmežošanas projektu, kurš pamato tehniski pareizu mežu kulturu darbu izpildījumu apmežojamā nogabalā (augšnes sagatavošanas veidu, sēšanu vai stādīšanu, sugu izvēli, to novietojumu u. c.);

b) savlaicīga labu sēkļu un laba stādāmā materiala sagatavošana un piegāde nepieciešamā vairumā, kā arī meža kulturu darba rīku sagāde;

c) darba spēka sagāde (savlaicīga līguma noslēgšana ar kolchoziem), nodrošināšana ar vilcēja spēku (līguma noslēgšana ar MTS);

d) piemērotu dzīves apstākļu radīšana strādniekiem lai veicinātu normalu darba gaitu un celtu darba ražību (dzīvokļi un sadzīves apstākļi);

e) kadru tehniskā sagatavošana (strādnieku, brigadieru, tehniskā personāla);

f) socialistisko metožu pielietošana darba organizācijā: stachanoviešu metodes, socialistiskā sacensība, augstas kvalitātes darba brigades, šādas brigades jāievieš plašos apmēros ražošanā, jo tās dod augstus kvalitatīvus un kvantitatīvus rādītājus;

g) kontroles termiņu uzstādīšana meža kulturu darbiem ar dekadu grafikas sastādīšanu, piedaloties strādniekiem; sastādītās grafikas paziņošana mežziņiem, tehniķiem, meža sardzei, brigadieriem; noteiktu mežsaimniecības un mežniecību darbinieku piesaistīšana pie noteiktiem darba objektiem, par kuru izpildi piesaistītiem darbiniekiem jāatbild;

h) pastāvīgas kontroles noorganizēšana un padarītā darba pārbaude, ko uzdod noteiktam atbildīgam darbiniekam;

i) meža kulturu apsardzības noorganizēšana pret noganīšanu, uguni un kaitēkļiem.

NOGABALU IZVĒLE MEŽA KULTURĀM

1. Lai savlaicīgi sastādītu apmežošanas projektu un saskaņā ar šo projektu laikā veiktu sagatavošanas darbus, apmežojamās vietas nākošā gada kulturām jāizvēlas ne vēlāk par iepriekšējā gada jūniju.

2. Pirmā kārtā kultivējami nogabali lieguma joslās, kas atrodas upju krasta tuvumā un kurus apdraud noskalošanas procesi, kā arī nogabali ar augsnu aizsargājošu nozīmi, kas atrodas uz stāvām nogāzēm.

Vienlīdzīgos apstākļos vispirms jāapmežo nogabali uz auglīgākām augsnēm (I un II bon.), bet no tiem vispirms jaunie un nesazēlušie izcirtumi, kuros tuvākā laikā nav sagaidāma dabiskā atjaunošanās un ir jābaidās no ātras sazēšanas vai citādas pārveidošanās, kas var nelabvēlīgi iespaidot meža stādu attīstību (inficēšanās ar maijvaboļu kāpuriem, humusa sadalīšanās saistīta ar augsnes sablīvēšanos utt.).

3. Obligāti jāapmežo nogabali, kas atrodas uz upju un gravu krastiem, kurus apdraud erozijas procesi un nobrukumi, kā arī nogabali, kuriem sevišķa nozīme aizsardzībā pret dūņu un smilšu uznesanu (ja šādās vietās nav vajadzīgi sarežģītāki meliorācijas darbi).

4. Izvēloties apmežojamās platības, jāpārbauda vai tās nelieto kolchozi kā lopbarības sagādes bazi. Tādēļ to nogabalu apmežošana, kurus kolchozi lieto siena pļaušanai un pastāvīgai lauksaimnieciskai izmantošanai, saskaņojama ar rajonu darbaļaužu deputātu padomēm. Radušās domstarpības izšķir pārvalde, Latvijas PSR apstākļos Mežsaimniecības ministrija un rajonu darba ļaužu deputātu padomes.

5. Sadalot mežu kulturu darbus pa mežsaimniecības teritoriju jāņem vērā ražošanas apstākļi: darba spēka un vilcēju spēka vairums, kas nodrošina plānveidīgu un savlaicīgu meža kulturu darbu veikšanu, racionala mehanismu izmantošanas iespēja (nogabalu koncentrācija, lai izvairītos no nevajadzīgiem pārbraukumiem), kā arī citi ekonomiskie un ražošanas apstākļi.

6. Apmežošanai domātās platībās, vispirms rūpīgi jāpārbauda maijvaboļu kāpuru skaits augsnē. Pārbaude jāizdara iepriekšējā gadā pirms apmežošanas, mežziņa vai kulturu darba inženiera uzraudzībā un tehniskā vadībā, saskaņā ar norādījumiem par cīņu ar maijvaboļu kāpuriem (skat. vadošie norādījumi meža aizsardzībā 1947. g. izd.).

Pārbaude jāizdara tehniskajam personālam, kas labi piesavinājis darba izpildīšanas tehniku un kas prot atšķirt maijvaboļu kāpurus pa sugām un vecumiem. Vecākā mežziņa un rajona patologa pienākums ir sistematiski instruēt pie pārbaudes nodarbinātās personas. Atbildība par pārbaudes darba labumu piekrīt vecākam mežzinim

un rajona patologam, (kas apkalpo attiecīgo mežsaimniecību).

Apmežojamas tikai platības, kurās kāpuru skaits nepārsniedz pielaižamo normu.

7. Par augsnes pārbaudes rezultātiem sastādāms akts 2 eksemplāros, no kuriem viens glabājas mežniecībā, bet otrs kopā ar apmežošanas projektu nosūtāms uz mežsaimniecību.

APMEŽOŠANAS PROJEKTA SASTĀDĪŠANA

Pēc apmežojamā laukuma izvēles un pēc jautājuma izlemšanas par tā apmežošanas iespējamību, jāstājas pie apmežošanas projekta sastādīšanas (pielikums Nr. 1).

Šo projektu sastāda mežzinis meža kulturu inženiera vadībā.

Projekta sastādītājam personīgi jāapskata apmežojamais nogabals un jāizlemj jautājums par kulturas tipu un sugu mistrojumu, par augsnes apstrādāšanas veidu un darba mechanizāciju, par stādāmā materiala kvalitāti un vecumu, par stādāmvietau un sējvietau skaitu uz ha pa sugām, par stādāmvietau un sējvietau novietošanu, ar aprēķinu, lai pēc iespējas īsākā laikā radītu visražīgāko un visstabilāko mežaudzi.

Apmežošanas projektu sastādot jāņem vērā sekojošais:

1. Ja nav gatavu plānu apmežojamais nogabals jāizmēra ar vienkāršākiem mērījāmiem instrumentiem, jāstāda nogabala plāns mērogā 1:10000 aprēķinot platību ar 0,1 ha noteiktību un pievienojot plānu apmežošanas projektam.

Vienā laikā ar uzmērīšanu, atkarā no nodomātā apmežošanas veida, izdara iepriekšēju nogabala sadali daļās ar vienveida apmežošanas darbiem, kā arī sadala četrstūros ugunsjoslu ierīkošanai saskaņā ar Galvenās mežu aizsardzības un mežu kulturu pārvaldes 1938. g. 26. aprīļa norādījumiem par pretuguns joslu ierīkošanu.

2. Meža kulturas sugu mistrojums attiecīgā nogabalā un tās izpildes veids, jāprojektē saskaņā ar attiecīgam rajonam noteikto meža kulturu tipu. Te jāņem vērā visas vietējās īpatnības un ātraudzīgo augļu koku, tehnisko koku sugu un ekzotu ieaudzēšanas iespējas. Jāņem vērā arī faktiskās sēkļu un stādāmā materiala iegūšanas iespējas.

Ja ekonomiskie, augtēnes vai tehniskie apstākļi atšķirās no meža kulturu tipos paredzētajiem, tad pieļaujama atkāpšanās no šiem tipiem kā pēc mistrojuma, tā arī pēc stādāmo vietu skaita uz ha un sugu savstarpējās novietošanas. Katra atkāpšanās jāmotivē apmežošanas projektā.

3. Visās vietās, kur pēc augtēnes apstākļiem un līdzšinējiem piedzīvojumiem sējumi sola labas sekmes, jāprojektē meža atjaunošana sējot.

4. Pēc apskates dabā, laucēs, vecos izdegumos un izcirtumos un bijušās lauksaimniecības zemēs, ja šajās vietās nav dabiskās paaugas vai atvašu, projektā jāparedz galvenā suga, veicinātāju suga un krūmi meža kulturu tipā „a“ kategorijai noteiktā daudzumā.

5. Platībās, kur ir jau dabiskā paauga, vai arī atvasājs, stādāmo vietu skaitu samazina, salīdzinot ar „a“ kategorijā paredzēto par tik, cik uz šīs platības jau atrodas atsevišķo sugu eksemplari, pie kam jāņem vērā vai esošā paauga vienmērīgi sadalās pa apmežojamo platību.

6. Ja trūktu attiecīgā stādāmā materiala, tad izņēmuma veidā pielaižams dēstīt tikai galveno sugu, vai arī galveno augu ar daļēju veicinātāju koku un krūmu sugu piejaukumiem. Paliek spēkā noteikums, lai kopīgais stādu skaits uz 1 ha nebūtu mazāks par kopīgo visu sugu eksemplaru skaitu, kas noteikts attiecīgā meža kulturu tipā.

Nav atļauts samazināt galvenās sugas kociņu skaitu uz veicināšanas un krūmu sugas pavairošanas rēķina.

AUGSNES APSTRĀDĀŠANA

Viens no pirmajiem darbiem, kas daudzos gadījumos seko tieši apmežošanas plāna sastādīšanai, ir augsnes sagatavošana nākošā gada kulturām. Apmežojamā platība stādāmiem kociņiem viņu pirmajos dzīvības gados jārada vislabvēlīgākie apstākļi to ieaugšanai un attīstībai. Šos apstākļus var dot augsnes apstrādāšana.

1. Augsnes apstrādāšana jāizdara savlaicīgi un tās mērķis ir:

a) uzkrāt un ietaupīt mitrumu,

b) izskaust nezāles,

c) uzlabot augsnes fizikalās īpašības un celt auglību.

Nedrīkst aizmirst, ka sīkgraudainā un drupatainā struktūra, pretstatā puteklainai strukturai, rada labvēlīgus apstākļus aeracijai un mitruma uzkrāšanai augsnā, tā tad arī stādu nodrošināšanai ar barības vielām.

2. Apstrādājot augsnu ar drupatainu strukturu, jācenšas šo strukturu uzturēt, lai tā nepārietu puteklainā strukturā, piemēram, ar nepareizu sausas augsnes ecēšanu, sevišķi pielietojot atsperu ecešas. Ar vārpatu aizzēlušās augsnes nedrīkst lietot šķīvju ecešas.

3. Pavasara kulturām augsne jāapstrādā iepriekšējā gadā.

4. Agrā pavasara augsnes apstrādāšana tā paša gada pavasara kulturām atļauta vienīgi vieglās, ar mitrumu nodrošinātās, neaizzēlušās smiltis augsnēs. Sādu augsnu sagatavošanai kulturām parasti pietiek ar vienreizēju uzirdinājumu. Citos gadījumos kulturas svaigi apstrādātā augsnē nav atļautas.

5. Augsnes apstrādāšana — sagatavošana pavasara kulturām jāizdara rudenī, bet rudens kulturām — pavasarī, vasarā, vai agrā rudenī, atkarā no augtenes apstākļiem un sazēluma pakāpes.

6. Mitrās vietās priekš kulturām uz apgāztas velenas, augsne jāsgatavo gadu iepriekš ar aprēķinu, lai stādīšanas laikā velēnu zelmenis būtu sadalījies un savienojies ar apakšējo slāni. Starp velēnu un augsnu nedrīkst būt gaisa starpas.

7. Jāseko, lai augsnu apstrādājot virspusē neuznāktu augsne mazražīgā podzola kārtā.

Pie augsnes sagatavošanas nedrīkst pieļaut padziļinājumu rašanos augsnē, kurā uzkrātos ūdens un noslāpētu augu saknes.

8. Meža stepes zonā, lai uzkrātu augsnē mitrumu un iznīcinātu nezāles, augsnu meža kultūrām sagatavo 18—22 cm dziļi, apstrādājot nesazēlušās augsnes agrā rudenī, bet sazēlušās karstā laikā, lai nezāles „izdeg“.

9. Pavasarī pirms meža sēšanas un stādīšanas iepriekš sagatavoto augsnu noecē (atjauno apstrādājumu).

10. Atkarā no klimatiskiem apstākļiem, nogabala reljefa, augsnes mehāniskā sastāva, aizzelšanas pakāpes un celmu skaita uz ha pielieto šādus augsnes sagatavošanas veidus:

- a) vienlaidus apstrādāšanu ar arklū (traktora vai zirga),
- b) augsnes apstrādāšanu dažāda platuma joslās,
- c) augsnes sagatavošanu vagās,
- d) augsnes sagatavošanu laukumīņos.

Pārāk mitrās augsnēs kultūras izdara apgāztā velenā (ar kapli) ar arklū atgāztā velenā un ar arklū sagatavotā paaugstinājumā. Velēna jāapgāž ar tādū aprēķinu, lai līdz stādīšanas laikam tā sadalītos, sairtu un apvienotos ar apakšējo augsnes kārtu.

Lai laikā veiktu augsnes sagatavošanas darbus un tos palētinātu, tie ir jāmehanizē, izlietojot savu, MTS u. c. traktoru parku. Augsnu sagatavo ar rokas rīkiem tikai tanīs gadījumos, kad zirga un traktora vilktus rīkus nevar pielietot (celmu dēļ utt.).

Joslu un vagu attālumu un platumu noteicot jāņem vērā kultivatora pielietošanas iespējas pie kultūru kopšanas.

Augsnes sagatavošanas laiks ir noteikts ar apmežojumu projektu, pieņemto agrotehnisko termiņu robežās.

MEŽA SĒŠANA

1. Mežu var sēt tikai ņemot vērā klimatiskos, augsnes un citus apstākļus, kas labvēlīgi kultivējamai sugai. Piemēram, priedi neva-jaga sēt sausā silā augsnēs un plūstošās smiltīs. Sēšanai drīkst lietot tikai standarta sēklas ar kontrolstacijas sertifikātu.

2. Meža sēšana pirmā kārtā izdarāma ar ieteiktām sējmašīnām un tikai tām iztrūkstot — ar rokām. Sējmašīnas noregulējamās tā, lai uz 1 ha tiktu izsēta katram nogabalam kultūru projektā noteiktā sēklas norma.

3. Lai nodrošinātu labākus augšanas apstākļus un ērtāku apkopšanu, laukumīņā sēklas jāiesēj rindiņā, vai arī 2—3 vietās, bet ne izklaidus pa visu laukumīņu.

4. Ozolu zīles vienlaidus apstrādātā platībā var iesēt ar speciāli konstruētu sējmašīnu vai arī iearot tās ar arklū. Pēc iestrādāšanas ar arklū vagas viegli jānoecē vienā virzienā.

5. Sēt drīkst tikai labi sagatavotā augsnē (joslās, laukumīņos un vienlaidus).

6. Sēklu iestrādāšanas dziļums — ne mazāks, kā stādu audzētavās. Kā vispārējais noteikums — vidējais sēklu iestrādāšanas dziļums priedei un eglei 1—2 cm, ozolam 4—8 cm, atkarā no augsnes rakstura.

7. Izsējamo sēklu vairums noteikts skuju kokiem 1,25—2 kg uz ha, atkarā no sēklu šķiras pēc standarta, augtenes apstākļiem u. c. Ozola zīļu norma 70—100 kg uz 1 ha.

8. Sugām, kuras necieš no vēlām salnām (priede) sēšana jāizdara pēc iespējas agri.

Egles sēšana atļauta tikai vietās, kur izslēgta sējumu bojāšana no saules, salnām un izcilāšanas.

9. Sēšanu parasti izdara pavasarī, tikai atsevišķos gadījumos ņemot vērā vietējos un klimatiskos apstākļus, sēt var arī rudenī. Ja sēj rudenī, tad jārēķinās ar to, ka sēkla var aiziet bojā no pelēm, no sasalšanas ziemā, no pavasara ūdens izskalojumiem un no pavasara salnām.

Sēšanas laiku nosaka apmežošanas projektā, bet darbu periodā to precizē atkarā no laika apstākļiem.

10. Sējas izdošanās pamati — labi sagatavota augsne, laba standartam atbilstoša sēkla, izsējamās normas ievērošana, iestrādāšana pareizā dziļumā un savlaicīga kulturu kopšana.

MEŽA STĀDĪŠANA

1. Meža stādīšana galvenokārt jāveic ar meža stādīšanas mašīnām, kuras var lietot no celmiem brīvās platībās. Augsne 6—10 dienas pirms stādīšanas rūpīgi jā sagatavo, bet visas nezāles, saknes un veļu gabali jānovāc.

2. Stādus iestāda vagās, joslās un laukumos ar Kolesova šķēpu, ķīļveidīgo vai parasto lāpstu, Rozanova svārpstu, vai cilindrisko lāpstu. Lai izvairītos no sakņu sistēmas deformēšanas pie stādīšanas, rūpīgi jāizpilda sekojošie tehniskie noteikumi, iesākot ar stādu izrakšanu un beidzot ar to iestādīšanu:

a) stādi pēc izrakšanas pavasarī nekavējoties sašķirojami un tūlīt pēc tam rūpīgi audzētavā pierokami.

Stādīšanai drīkst lietot tikai veselīgus stādus, eksemplari ar slikti attīstītām saknēm, ar dubultām galotnēm, bez galotnes pumpura un neattīstīti, stādīšanai neder.

Uz stādīšanas vietu nosūtāmos stādus jāapklāj ar mitru sūnu, vai mitriem salmiem un jāieliek kastēs vai citos traukos. Stādīšanas vietās stādus nekavējoties izkrauj. Pēc tam tūlīt pierok, aplaista ar ūdeni un apklāj, pasargājot no saules ar salmiem, sūnu vai citu materialu.

b) Ja stādus izrok rudenī un pierok uzglabāšanai pa ziemu, tos nesasietus pušķos noliek uz slīpi norakta grāvīša sienas un rūpīgi apber ar smalku un vieglu zemi $\frac{2}{3}$ daļas no stāda stumbriņa, uzberot zemi labi piemin ar kājām un apkaisa ar sausām lapām, bet ja ir sniegs, tad arī ar sniegu.

Vislabāk ziemei pierakt krūmus, ošus, kļavas un citus lapu kokus. Priedi pierakt ziemei nav ieteicams.

Pie pierakšanas stādu saknes nedrīkst apgriezt. Nepieciešamības gadījumos apgriešana jāizdara pavasarī pirms stādīšanas.

c) Pie stādīšanas jāievēro sekojošie noteikumi:

1. Stādu saknes nedrīkst izkaltēt saulē un vējā, kādēļ izrakto stādu saknes jāuzglabā mitrā vidē vai mitrā sūnā; tomēr nedrīkst ņemt sūnas no priežu audzēm;

2. Pie stādīšanas stādi jātur pie saknes kakla, bet saknes, jāielaiž augsnē visā to garumā, tās nedrīkst atlikt vai saliekt, tādēļ iztaisītās augsnes spraugas vai bedres dziļumam jāpārsniedz stādu saknes garums.

d) Stādi jāiestāda pareizā dziļumā. Vien- un divgadīgo stādu stumbra kakls jāiestāda augsnē ne dziļāk par 1 cm;

e) Stādu saknes jāiestāda blīvi, pie saknēm nedrīkst atstāt tukšas vietas: ja saknes neblīvi iestādītas un palikuši tukšumi, tad stādi iznīkst.

Stādīšanas dziļumu un iestādīšanas blīvumu stādīšanas laikā rūpīgi jāpārbauda darbiniekam, kas seko darbam. Slikti iestādītie stādi obligāti jāpārstāda, bojātie un nederīgie stādi jāapmaina.

f) Vispārīgi stādīšana izdarāma pavasarī. Stādīšanas periods ne garāks par 10—15 dienām.

STĀDU SAGATAVOŠANA UN PIEGĀDE LĪDZ STĀDĪŠANAS VIETAJ

Stādu labums stipri iespaido to izeaugšanas spēju un tālāko attīstību. Tādēļ stādīšanai var lietot tikai labi attīstījušos stādus. Nedrīkst lietot stādīšanai sausās augstās vietās stādus, kas izaudzēti zemās un mitrās vietās.

Tā kā stādu izrakšanas, šķirošanas un pārvadāšanas noteikumi aprakstīti norādījumos par stādu audzēšanu stādu audzētavās, tad tie šeit nav atzīmēti. Galvenais, stingri jāievēro, lai stādus nesakaltētu un nesabojātu tos izrokot, iekraujot un pārvedot uz stādīšanas vietu.

MEŽA KULTURU KOPŠANA

Lai nodrošinātu mežu kulturām labu attīstību un ātrāku vainagu saslēgšanos, tās laikā un pareizi jākopj. Kopšanas darbi pastāv no ravēšanas un irdināšanas, cīnoties ar nezālēm un uzturot augsnu irdenā stāvoklī, kas nepieciešams mitruma saglabāšanai augsnē no pavasara un rudens kulturu pielabošanas darbiem zāles nomidīšanā ap stādiem rudenī, lai pasargātu stādus no bojājumiem sniegam uzkrītot.

Kopšanas reizes un veidus noteic uz vietas kulturā.

Darbu atkārtotības reizes dažādas, atkarā no augsnes īpašībām, nezāļu parādīšanās laika, kulturas vecuma. Sevišķa vērība piegrie-

žama pirmajai pavasara ravēšanai, kad nezāles tikko parādās, jo atrāk pirmo reizi izravē, jo lielāks labums ir no tās un jo vieglākas turpmākās ravēšanas.

Ozola kulturās sevišķa vērība piegriežama cīņai ar citām sugām, kas nomāc ozoliņus (ar atēnošanas cirtēm). Laikā un pareizi izpildīta kopšana ir svarīgākais darbs, no kura atkarājas sekmīga meža kulturas attīstība.

Izdevumu samazināšanas nolūkā jāpielieto ieteiktos kultivatorus — rokas, zirga un traktora.

MEŽA KULTURU DARBU PIENĒMŠANA

Mēneša laikā pēc sēšanas un stādīšanas darbu nobeigšanas speciālai komisijai šie darbi jāpieņem. Komisijā jābūt vecākam mežzinim vai (ar direktora atļauju), meža kulturu inženierim, mežzinim, virsmežsargam un brigadierim. Komisija sastāda tehniskās pieņemšanas aktu (pielikums Nr. 2) ko pievieno apmežošanas projektam.

Aktu sastādot jāgriež vērība uz tām vietām, kur darbu izpildot notikusi atkāpšanās no apmežošanas projekta un jākonstatē, cik lietderīga ir bijusi atkāpšanās. Ja darbā nav ievērotas tehniskās prasības, tad pieņemšanas aktā jāatzīmē:

- a) tehniski nepareizi izpildīto darbu apjoms un raksturs,
- b) cik līdzekļu vajadzīgs pielaisto defektu izlabošanai (pievienot īsu aprēķinu pēc noteiktām normām un tarifiem),
- c) kā vainas dēļ pielaiesti tehniskie defekti.

Pamatojoties uz apmežošanas projektu un kulturu pieņemšanas aktiem sastāda meža kulturu uzskaites grāmatu.

KULTURU PAPILDINĀŠANA

Kulturu papildināšanu izdara nākošajā gadā pēc nogabala apsēšanas vai apstādīšanas. Iznīkušo stādu procentu un papildināšanas nepieciešamību nosaka pie rudens inventarizācijas dabā vadoties no sekojošā:

- a) meža kulturas, kur ieaugušo stādu mazāk par 25% uzskatāmas par iznīkušām un tās jāatjauno;
- b) vidējo ieaugušo stādu procentu uzrāda katrai kulturai atsevišķi; ieaugšanas procentu noteic saskaņā ar šo instrukciju;
- c) meža kulturās, kur galvenās sugas stādu skaits ir paredzētā vairumā, bet iznīkušo stādu ir ne vairāk par 10% un ja tie sadalās vienmērīgi pa visu platību, tā kā vainagu saslēgšanās nodrošināta, var iztikt bez papildinājuma.

KULTURU APSARDZĪBA

Lai nodrošinātu kulturas, jānoorganizē nepieciešamā apsardzība pret noganīšanu, uguni un kaitēkļiem. Pret noganīšanu un nomīdi-

šanu no cilvēkiem kulturas iežogo, pirmā kārtā gar ganu ceļiem, ganībām, apdzīvoto vietu tuvumā un gar dzīvas satiksmes ceļiem. Apsardzībai pret uguni, izdarot apmežošanas darbus jāpielieto paņēmieni, kuri uzrādīti „Norādījumos par pretugunsjoslu un mežmaļu ierīkošanu mežu kulturās“ PSRS TKP mežsaimniecības un meža kulturu galvenās pārvaldes mežos (1938. g. izdevums). Ja kulturā parādās kaitēkļi, mežniecībām un mežsaimniecībām nekavējoties jāspēr to apkarošanai steidzoši soļi, noteicot kaitēkļu sugu un cīņas veidu ar tiem.

DABISKĀS ATJAUNOŠANĀS VEICINĀŠANA

Lai paātrinātu izcirsto platību dabisko atjaunošanos, ir nepieciešami piepalīdzēt pēdējai.

Pie dabiskās atjaunošanas veicināšanas veidiem pieskaitāmi: sēklinieku un paaugas atstāšana cīrsmās, augsnes uzirdināšana, izcirtumu satīrīšana, celmu izlaušana un izcirtumu un lauču īslaicīga izmantošana lauksaimniecības kulturām, kā arī izcirtumu, jaunaudžu un cērtamā vecuma audžu iežogošana.

Sēklinieku atstāšana

Sēklinieku atstāšanai vispiemērotākās sugas ir priede un berzs.

Priežu sēkliniekiem izraugāmi pilnīgi veseli koki, ar labi attīstītiem vainagiem, parasti no I un II Krafsta klases.

Defektīvie un ar priežu mizas rūsas inficētie koki sēkliniekiem nav piemēroti.

Uz 1 ha atstājami 15—40 priežu sēklinieki (atkarā no augtēnes apstākļiem). Tiem jābūt vienmērīgi izvietotiem pa visu platību.

Ievērojot to, ka sēklinieki parasti sāk bagātīgi ražot sēklas tikai 4—5 gadā pēc audzes izcīršanas, ir nepieciešams tos iepriekš sagatavot, kādam nolūkam audzē ap izraudzītiem sēkliniekiem — kopšanas cirtēs izcērt pārējos kokus.

Sēklinieku atstāšana vislabākos rezultātus uzrāda priedulāja tipā.

Bērzu sēklinieki atstājami lielos izcirtumos, sevišķi egļu tipos, kur bērzam ir jārada lapotne, zem kuras notiek egles dabiskā atjaunošanās. Bērza sēklinieki atstājami ne mazāk kā 10—15 gab. uz 1 ha.

Sēklinieku atstāšanai noderīga arī lapegle.

Ozolu un egles parasti neatstāj sēkliniekos, jo klajā vietā atstātie ozoli sāk dzīt ūdens atvases, bet egļu sēklinieki padoti vējgāzēm.

Paaugas atstāšana

Izcērtot mežaudzes kailcirtē, jāatstāj priežu, egļu, ozolu, liepu, ošu un kļavu paauga. Atstātā paauga saīsina izcirstās platības atjaunošanas termiņu un labvēlīgi ietekmē tālāko meža atjaunošanos.

Atstājama tikai dzīvotspējīga paauga, kas nav atradusies apēno-

jumā, skuju koku ar konusveidīgiem vaināgiem, biezām, tumši zaļām skujām un ar jūtamā augstuma_pieaugumu.

Lapu koku audzēs ozola, liepas, oša un kļavas paauga ne vecāka par 3—5 gadiem, labi panes gaismas apstākļu pārmaiņu un dod apmierinošu pieaugumu.

Priežu audzēs ozola paauga atstājama tikai ozolam piemērotos augtenes apstākļos.

Mistrotās lapu koku un egļu audzēs, kā arī bērzu un ošu audzēs grupveidīga egļu paauga pēc kailcirtes labi pārcieš pāreju pilnā gaismā.

Paauga atsevišķu kociņu veidā ir neizturīga, padota nelabvēlīgam vēja iespaidam (tiek izkustināta), ātri aiziet bojā un veicina kukaiņu izplatīšanos, bet nokaltusi kļūst bīstama ugunsgrēka ziņā.

Ievērojot paaugas lielo nozīmi kailcirtēs izcirsto platību apmežošanā, ir jāpiegriež sevišķa vērība tās saglabāšanai pie meža ciršanas, ciršanas atkritumu satīrīšanas un lopu ganišanas mežā.

Šim nolūkam nepieciešams:

- a) nepieļaut koku gāšanu uz paaugas pusi;
- b) izstrādājot mežu darīt visu iespējamo paaugas saglabāšanai;
- c) nepieļaut ciršanas atkritumu izklaidus sadedzināšanu vietās, kur atrodas paauga;
- d) izvedot meža materialus nepieļaut ceļu ierīkošanu paaugas atrašanās vietās;
- e) sadedzinot ciršanas atkritumus gubās, nekraut pēdējās paaugas tuvumā;
- f) nepieļaut lopu ganišanu uz platībām, kur atrodas paauga.

Augsnes mineralizācija

Zem to audžu lapotnes, kuras paredzētas tuvākā laikā izcirst, kā arī izcirtumos, kur nav paaugas, ir jāizdara augšnes virskārtas irdināšana jeb mineralizācija. Mineralizācijas nolūks ir augšnes nedzīvās vai arī zāļu zemessegas, kas traucē sēklu uzdīgšanu un dīgstu attīstību, noplēšana. Mineralizācija sevišķi vēlama pirms sēklu gada. Augšnes mineralizācija zem audzes lapotnes vislabāk piemērota priedulāja tipa audzēs.

Sila tipa audzēs, ievērojot plāno nedzīvās zemsegas kārtu, mineralizācijas nepieciešamība atkrīt.

Viršu silā viršu zemsegu, kā zem koku lapotnes, tā arī atklātās vietās nav ieteicams noņemt, ja šī zemsega nav blīvas segas veidā un ja tās biežība nepārsniedz 0,7—0,8.

Viršu zemsega atstāj labu iespaidu uz priedes atjaunošanos, jo tā aizsargā priedes dīgstus no karsto saules staru iedarbības un augsne zem tiem ir irdena un pietiekoši mitra. Bez tam novērots, ka viršu zemsega aizsargā priežu paaugu no maijvaboļu uzbrukuma, kuras izvairās no oļiņu dēšanas vietās ar biezu viršu zemsegu.

Pie blīvas viršu zemsegas kārtas (biežība lielāka par 0,8) tās labās īpašības samazinās; biežā zemsega kavē sēklu nokļūšanu augsnē, bet priežu dīgsti apēnošanas dēļ nikuļo. Šinī gadījumā ir nepieciešams viršu zemsegu paretināt, viegli uzecējot.

Sūnu un meža pakaišu kārtas noņemšana sevišķi nepieciešama ir eglājos. Tomēr pakaišu ievākšana pieļaujama tikai valgās augsnēs, bet mitrās augsnes nedrīkst atsegt mineralaugsnī, jo stādiem draud izcilāšana no sala (pakaiši pat plānā kārtā pasargā stādījumus no izcilāšanas). Tādēļ eglājos ar spīdīgo sūnu zemsegā valgās augsnēs var novākt sūnu segu un virsējo daļu pakaišu kārtas, bet tā paša tipa mitrās augsnēs, tāpat eglājā ar dzegužļiniem zemsegā augsnes apstrādāšanai jāiziet uz labvēlīga mikroreljefa radīšanu (10—25 cm).

Augsnes mineralizācijai zem audzes lapotnes ir nozīme silos ar biežību ne lielāku par 0,5 bet eglājos ne lielāku par 0,6.

Labi rezultāti ar augsnes irudināšanu sasniedzami jauktās cieto lapu koku audzēs (ozols, kļava, skabardis u. c.).

Sūnu un zāļu zemsegas noņemšana un augsnes irudināšana uzrāda labus rezultātus arī izcirtumos, izdegumos un citās platībās uz kurām sēklas var nokļūt no tuvumā esošiem sēklu avotiem (sēkliniekiem meža sienām).

Augsnes mineralizāciju var izdarīt augsnu uzecējot, noņemot nedzīvo zemsegu vai velēnu laukumiņos, joslās un uzarot ar arklu vagās. Labi mineralizētie laukumi rodas no ciršanas atkritumu sadedzināšanas kaudzēs. Uzirdinātos laukumos, kas rodās pie celmu izlaušanas arī ir labvēlīgi apstākļi sēklu uzdīgšanai.

Vieglās (smilts un mālainās smilts) augsnēs, kur zemsega nav stipri attīstīta, var apmierināties tikai ar uzecēšanu, bet smagākās augsnēs ir nepieciešama irudināšana laukumiņos vai joslās.

Vienlaidus uzirdināšana, kas prasa ievērojamus izdevumus, nav vajadzīga. Uzirdināmās platības apmēri atkarā no apstākļiem var svārstīties no 20 līdz 50%. Attālumi starp joslām nosakāmi no 2 līdz 4 m. Irudināšanu zem priežu audzes lapotnes ir jāizdara vienu gadu pirms audzes nociršanas, bet zem egļu 2—5 gadi pirms nociršanas. Ozolu dīgsti nedrīkst atrasties zem audzes lapotnes ilgāk par vienu gadu.

Augsnes mineralizāciju izdara rudenī, kas ir vispiemērotākais laiks šim paņēmienam, līdz ziemei uzirdinātās platības vairs nepāraug ar zāli un tajās neizveidojas velēnas. Uzirdinot vasaras periodā augsne aizaug nezālēm un sablīvējas. Pavasarī izdarītā irudināšana var izrādīties veltīgs darbs, jo sēklas var būt izbīrušas pirms augsnes uzirdināšanas.

Labāku rezultātu iegūšanai no augsnes mineralizācijas jāievēro sekošais:

a) pareiza platību izvēle, jo ne visos augtēnes apstākļos var pielietot mineralizāciju;

b) sēklu avota tuvums mineralizējamai platībai;

c) mineralizācijas izdarīšana vajadzīgā laikā;

d) labvēlīgu apstākļu radīšana dīgstu attīstībai (gaismas režims);

e) lopu ganīšanas noliegšana tūlīt pēc mineralizācijas.

Augsnes mineralizēšanas darbus ir nepieciešams mechanizēt un tikai pie liela celmu skaita pieļaujams tos izdarīt ar roku darbu.

No darba rīkiem, ko pielieto pie mineralizācijas var ieteikt meža

ecešu CNIILH LB-5, seššķīvjū-zobu kultivatoru DZK-6, atsperu kultivatoru PK-07 u. c.

Izcirtumos un citās atklātās platībās ar velēnainu augsnu, kur nevar pielietot irdinātājus rīkus, mineralizācijai jāpielieto arkli, piemēram OLK-7, LP-35, PP-28 CNIILH arkls u. c.

Ciršanas atkritumu satīrīšana

Ciršanas atkritumu satīrīšana ir ne tikai ugunsdrošības un sanitārais pasākums, bet arī viens no līdzekļiem dabiskās atjaunošanas veicināšanai.

Ciršanas vietu satīrīšanu izdara sadedzinot ciršanas atkritumus vai izkaisot sīkos zarus pa izcirtumu.

Piezīme: Smagās augsnēs (egļajos) izkaisot sīkos zarus veicina dīgstu aizsargāšanu pret zemo temperatūru un mazina izcilāšanu no sala.

Norādījumi par satīrīšanas darbu izvešanu ir doti noteikumos par ciršanas vietu satīrīšanu ūdens aizsargājošo mežu zonā (Glavlesochranas 1938. g. izdevums).

Īslaicīga augsnes izmantošana lauksaimniecības kultūrām

Īslaicīga augsnes lauksaimnieciska izmantošana atsevišķos gadījumos tāpat var būt līdzeklis dabiskās atjaunošanas veicināšanai. To pielietojot tiek iznīcinātas nezāles, un palielināta augsnes irdenuma pakāpe, labāk uzkrājas mitrums un samazinās maijvaboļu kāpuru skaits.

Platības sekmīgākai atjaunošanai ir nepieciešams lai tās tuvumā atrastos sēklu ražojošas audzes (priedes, bērzs).

Mālaino augsnu lauksaimnieciskā izmantošana var turpināties no 4 līdz 5 gadiem, mālainās smilts — līdz 3 gadiem, bet nabadzīgo smilts augsnu ne ilgāk par 1 gadu.

Uz platībām, kur tiks kultivēti skuju koki, lai izvairītos no to dīgstu saslimšanas ar fuzarium (sēnīšu) slimībām, nav vēlams audzēt kartupeļus.

Iežogošana

Arī iežogošana ir līdzeklis dabiskās atjaunošanas veicināšanai.

Izcirtums jāiežogo, lai lopi dīgstus neizmīdītu un nenokostu, kā arī lai novērstu paaugas un atvašu bojāšanu. Šinī pašā nolūkā ir iežogojamas jaunaudzes un cērtamo vecumu sasniegušās audzes.

Aizsargāšanai no liellopiem noder žogs no trim kāršu rindām, bet no aītām 4—5 kāršu rindām.

Žogam jābūt vienkāršam, bet stipram.

DARBA ORGANIZĀCIJA MEŽA KULTURDARBOS

Darba organizācijas formas un veidi

1. Kā darba pamatveids meža kulturdarbos atzīstams brigažu darbs. Tas dod iespēju labāk organizēt ražošanas tehnoloģisko pro-

cesu un ir strādnieku kvalifikācijas un specializācijas veicinātājs. Darbs brigādēs tāpat veicina ražības celšanu un stachanoviešu metožu pielietošanu ražošanā.

2. Meža kulturdarbos organizējamas galvenā kārtā kulturu augstās kvalitātes brigades. Šīs brigades izpilda vairākus savā starpā cieši saistītus vienu aiz otra sekojošus darba procesus (darba veidus) uz tām piesaistītās platības, no darba sākuma līdz darbu sezona beigām (mežu kulturās — sākot ar stādīšanu un beidzot ar pēdējo kopšanu, bet stādu audzētavās sākot ar augsnes sagatavošanu un beidzot ar rudens kopšanu).

Brigades nodrošina nepārtrauktu vienu aiz otras sekojošu darba procesu izpildīšanu un palielina atbildību par izpildītā darba kvalitāti.

Ja brigades nenodrošina nepārtrauktu atsevišķu darbu procesu izpildīšanu visā darbu ciklā, tad organizējami posmi, kas izpilda tikai atsevišķus darbu veidus uz dotās platības, piemēram: posms augsnes sagatavošanai, posms meža stādīšanai, kulturu kopšanai un tml.

3. Brigažu un posmu skaitliskai sastāvs atkarīgs no darba apstākļiem. Tā kā lielu brigažu vadība ir stipri apgrūtināta, ieteicams organizēt brigades 4—8 cilvēku sastāvā. Ja iecirknī nodarbināts lielāks strādnieku skaits, tad jāorganizē vairākas brigades.

Atsevišķos gadījumos strādnieku posmi 2—3 cilvēku sastāvā var strādāt patstāvīgi, ārpus brigades, tādos gadījumos šiem posmiem piešķiramas brigažu funkcijas.

5. Brigažu un posmu organizēšana mežniecībā izdarāma jau laikus, pirms darbu sākšanas, saskaņā ar sastādīto operatīvo ražošanas plānu. Strādnieki vervējami dažādas kvalifikācijas, lai varētu izvest darba dalīšanu, kas dod iespēju atbrīvot kvalificētus strādniekus no mazāksvarīgiem un palīgdarbiem.

6. Brigažu vai posmu organizēšana no pastāvīgiem un sezonas strādniekiem notiek tieši mežniecībās.

7. Brigades no sezonas strādniekiem — kolchozniekiem organizējamas pie darba līguma slēgšanas ar kolchoziem. Brigādēs pirmām kārtām iesaistāmi strādnieki, kas jau agrāk piedalījušies mežu kulturdarbos un piesavinājušies darbu tehniku.

8. Katras brigades priekšgalā liekams brigadiers, bet posma priekšgalā vadošais strādnieks — posminieks.

Brigades, ko organizē mežniecībā no pastāvīgiem kadru vai sezonas strādniekiem, brigadierus un posminiekus nozīmē mežzinis (vai to pilnvarā techniķis, meistars vai virsmežsargs) no vairāk kvalificētiem strādniekiem, stachanoviešiem un trieceniekiem.

Parasti brigadierim vai posminiekam ir jābūt ar mežu kulturdarbu stāžu ne mazāku par 1 gadu un tam jābūt beigušam tehminimuma kursus. Izvirzītos brigadierus un posminiekus apstiprina mežsaimniecības direktors.

9. Brigadieris un posminieks strādā līdzīgi pārējiem brigades vai posma locekļiem un izpilda vairāk atbildīgus darbus.

10. Brigadiera pienākumos bez pamatdarbu izpildīšanas ietilpst:

a) vadīt brigades darbu, uzmanīt darba kvalitāti un ievērot tehniskos drošības noteikumus;

b) saskaņot brigades locekļu izvietošanu darbos un darba vietās, ievērojot to kvalifikāciju;

c) iepazīstināt brigades locekļus ar uzliktiem pienākumiem, darba normām un izpildāmā darba apmaksu;

d) rūpēties par brigades locekļu apgādi ar darba rīkiem un instrumentiem, kā arī sekot to saudzīgai un pareizai izmantošanai;

e) aprēķināt izpeļņu un nodot darba vadītājam izpildīto darbu.

11. Par augšā uzrādīto pienākumu izpildīšanu (ja brigādē ir ne mazāk kā četri cilvēki) brigadierim izmaksājams pielikums pie tieši izpelnītās algas 2% apmērā no visas brigades izpeļņas.

12. Brigādēs jāpielieto tieša neierobežota akorda likmju darba apmaksā pēc individuali veiktā darba vairuma.

Brigažu tehnisko vadību izpilda mežzinis vai tehniķis, bet tiešo darba uzraudzību virsmežsargs vai mežsargs. Pēdējais caur brigadieru vai posminieku ierāda darba vietu un darba daudzumu, dod tehniskus norādījumus to izpildīšanai un darba organizācijai, kontrolē un pieņem izpildīto darbu.

Pamata pasākumi, kas nodrošina pareizu darba organizāciju

Pareizas darba organizācijas panākšanai brigādēs un posmos un stachanoviešu kustības attīstībai, mežniecībās nepieciešams ievērot sekojošo:

a) pirms darbu uzsākšanas, jāizved visu pastāvīgo un sezonas strādnieku, kā arī brigadieru un posminieku apmācības, kurās jāizņem minimālās tehniskās mācības (zinības) un jānotur politiskās pārrunas. Apmācību plānu pēc noteiktas programmas izstrādā vecākais mežzinis un apstiprina mežsaimniecības direktors.

b) iepazīstināt brigadierus un posminiekus ar izpildāmiem darbiem, pieaicinot tos ražošanas apspriedēs, kurās tiek apspriests ražošanas plāns un labāko brigažu darbs.

c) pirms darbu sākuma uzdod katrai brigadei uz noteiktu laiku konkrētus darbus, piesaistot viņiem noteiktus darba iecirkņus.

d) priekšlaicīgi sagatavot darba vietu, kādos nolūkos jāizdara piesaistīto darba vietu apskate, jānosaka darba apmērs un apstākļi nepieciešamo strādnieku skaits un to kvalifikācija, savlaicīgi jāsavatavo augsne, jānogādā darba vietā darba rīki, instrumenti, sējamais un stādāmais materiāls; platība jāsadala darba vietas nodalījumos brigažu darbiem, jāapgādā darba vieta ar dzeramo ūdeni, bet ja apstākļi prasa, tad arī ar uzturu.

e) savlaicīgi jāšaremontē un jāiegādā iztrūkstošais meža kulturu inventārs kā arī tas jāuzturs lietošanas kārtībā.

f) jāinstruē strādnieki par darba rīku pareizu pielietošanu un uzglabāšanu.

g) jāpaskaidro strādniekiem, kas saņem darba rīkus, ka tie ir atbildīgi par rīku saglabāšanu un to pareizu pielietošanu.

Mežsaimniecībām jāizdara pārbaude, kā tiek izvesti sagatavošanas

darbi mežniecībās pēc iepriekš sastādītas grafikas. Pārbaudei organizējamās specialas brigades, kur jāpiedalās strādnieku komitejas pārstāvim un strādniekiem — stachanoviešiem.

Darba režims

Darba režimu nosaka saskaņā ar pastāvošiem darba aizsardzības likumiem.

1. Darba dienas ilgums mežā un stādu audzētavās noteikts 8 stundas.

2. Darba dienas sākums un beigas jānosaka mežniecībai iepriekš, piemērojoties konkrētiem apstākļiem, ņemot vērā attālumu no strādnieku dzīves vietas līdz darbam, lai izvairītos no darba kavējumiem.

3. Karstajā vasaras laikā noteikt darba sākumu agrāk, lai izmantotu vēsās rīta stundas.

4. Darba laikā, darba kavēšana blakus sarunām un citām uz darbu neattiecošām vajadzībām nav pieļaujama.

5. Lai nepieļautu darba laika patēriņu sagatavojoties darbam, meklējot darba rīkus, instrumentus un materialus, iepriekšējā sagatavošanās jāizdara rītā, pirms darbu sākuma, vai iepriekšējā dienā; darba laikā nepieciešamības gadījumā atļauts vienīgi rīku un instrumentu tekošs remonts.

6. Darba rīki un instrumenti darba procesā jāizvieto tā, lai tos varētu paņemt ar vismazāko laika patēriņu.

7. Par darba disciplīnas neievērošanu atbild meistars, virsmežsargs, vai mežsargs, kā arī brigadieris un posminieks.

Darba vietas sagatavošana

1. Par darba vietu uzskata atsevišķu darba objektu, kas tiek piešķirts atsevišķai brigadei vai posmam.

Darba vietas sagatavošana ir viens no atbildīgākiem mežu kulturdarbu organizēšanas momentiem.

2. Darba tehnikas un darba veidu noteikšanai pirms darbu sākuma izdarāma darba objekta apskate dabā. Uz apskates datu pamata nosaka darba vietas sagatavošanas kārtību, katram meža kulturdarbu veidam, meža sēšanai, stādīšanai un dabiskās atjaunošanas veicināšanai.

3. Darba vietas sagatavošana mežu kulturdarbiem pastāv iekš sekojoša:

a) pie augsnes sagatavošanas mežu kulturām un plantacijām sastādāms projekts platības sadalei darba iecirkņos un nākošo rindu izvietojumam (ja dotās platībās vienlaicīgi tiks nodarbinātas vairākas brigades);

b) sēšanai un stādīšanai nosakāms rindu garums un laukumiņu skaits rindā, un platība, tāpat, kā pie augsnes sagatavošanas, sadalāma darba iecirkņos;

c) dabiskās atjaunošanas veicināšanai nosakāma darba vietas platība un atkarā no darba paņēmieniem un darba apstākļiem, arī rindu garums, laukumiņu skaits u. c.

Kulturu papildināšanai un kopšanai izmantojami dati no agrāk izdarītās darba vietas sagatavošanas meža sēšanai, stādīšanai, plantāciju ierīkošanai un augsnes sagatavošanai, bez tam izdarāma attiecīgo instrumentu, materialu, pagaidu telpu un strādnieku kulturalu un sadzīves apkalpošanas priekšmetu apgāde.

4. Darba vietas sagatavošana meža kulturdarbiem un plantāciju ierīkošanai izdarāma vienlaicīgi ar augsnes sagatavošanu minētiem darbiem. Šinī nolūkā katru platību, uz kuras izpildīs vienu vai otru darbu, pirms augsnes sagatavošanas uzmēra ar instrumentiem (piesiet pie kvartalu tikla) un apstabo.

Stabu numurē (ar krāsu) ar tekošu numuru, instrumenta stāvēšanas vietu kārtībā. Stabi izgatavojami 1 m gari (0,5 m virs zemes) un 12—14 cm resni. Zīmējumus — skices sastāda mērogā 1/2500-1/10.000 atkarā no platības lieluma.

5. Meža kulturām vai plantācijām paredzētās platības sadalīšanai darba iecirkņos un rindu izvietošanai, iepriekš sastāda darbu skici, ko izliek dabā pie augsnes sagatavošanas.

Darba iecirkņu (vietas) izdalīšanu izdara, lai varētu katrai brigādei, vai patstāvīgam posmam piesaistīt uz noteiktu laiku, noteiktu darba vietas platību. Tamdēļ sadalāmas darba iecirkņos tās platības, uz kurām vienlaicīgi nodarbinās vairākas brigādes.

Ja uz platības ir divi vai vairāki darba iecirkņi tie atzīmējami ar mietiņiem un numurējami ar kārtas numuriem.

6. Pie augsnes sagatavošanas vagās vai laukumiņos, vagas un laukumiņu rindas uznesamas darba skicē, tāpat nosakāms rindu garums un laukumiņu skaits rindā (ja augsna sagatavota laukumiņos).

Lai nevajadzētu taisīt lielus zīmējumus, skicē uzliek tikai katru desmito rindu.

Rindu garumu tekošos metros aprēķina vai nu no skices pēc mēroga ar daļēju pārbaudi dabā, vai arī tikai — dabā. Tekošo metru skaitu katrām desmit rindām var aprēķināt kā vidējo. Sagatavojot augsnu laukumiņos, laukumiņu skaitu aprēķina dalot rindas garumu uz vidējo attālumu starp laukumiņiem.

Dabā katru desmito rindu (1—10—20 utt.) atzīmē ar mietiņu, uz kuram uzrakstīts rindas numurs.

Uz darba skices izdarāms rindu garumu un laukumiņu skaita rindā, izraksts.

Izrakstam jābūt sekojošā veidā:

Mietiņa №	Rindu №	Rindu vidējais garums tek. m	Kopā tek. m.
1	1—10	31,0	310,0
2	11—20	36,0	360,0

Tādā pašā veidā izdarāms arī laukumiņu skaita izraksts.

Pie augsnes sagatavošanas vienlaidus, marķēšanu izdara pirms stādīšanas. Rindu garumu tekošos metros aprēķina, kā pie daļējas augsnes apstrādāšanas.

7. Sagatavojot darba vietu, kur platības piesaistītas noteiktām brigādēm, pēc rindu garuma aprēķināšanas platības iedala dabā, atzīmējot ar mietiņiem platības pēdējo rindu.

Gadījumos, kad stādāmās vietas — laukumiņi nav sagatavoti rindās, darba iecirknis sadalāms laukumos, ko var apstrādāt apmēram vienā dienā un katrā laukumā dabā nosaka faktisko stādāmo vietu skaitu.

Kā pirmajā, tā otrajā gadījumā iedalītās platības dabā iezīmē ar mietiņiem un numurē. Darba skicē katrai iedalītai platībai uzrāda rindu garumu vai laukumiņu skaitu.

8. Darba vietas sagatavošana dabiskās atjaunošanas veicināšanai notiek atkarā no darba veida, vai nu aprēķinot platību, vai laukumiņu skaitu un joslu garumu un tml.

9. Meža kulturu platībām liek apzīmējumu stabu ar dēlīti un uzrakstu.

..... gada stādījums (sējums ha

10. Stādāmā materiala pierakšanai uz apmežojamām platībām iedalāmas īpašas vietas ar aprēķinu, lai mazāk patērētu laika stādu pārvešanai.

11. Darba vietā ir jāpieved nepieciešamie materiāli (sējamais, stādāmā, materiāls iežogojšanai u. c.) un meža kulturu inventars nepieciešamā vairumā.

Tāpat darba vietā jāorganizē darba rīku kopšana (uzasināšana un tml.).

Meža kulturu inventaru pieņem brigadieris.

Par stādāmo-sējamo materiālu, ko nogādā apmežojamā vietā, darbu atbildīgais vadītājs, kopā ar brigadieriem sastāda aktu, atzīmējot materiāla vairumu, stāvokli un derīgumu.

12. Ja darba vieta atrodas ne mazāk kā 5 klm no dzīves vietas, bet darba vietā brigadei jāstrādā vairākas dienas, ir vēlams darba vietā iekārtot strādnieku pagaidu mītni. Tāpat darba vietā jāierīko pagaidu plīts ēdiena un ūdens vārīšanai strādniekiem.

13. Strādnieki darba vietā jāapgādā ar dzeramo, vārītu ūdeni, bet nepieciešamības gadījumos organizējama arī ēdināšana, jāpiegādā arī laikraksti un žurnāli.

Darbu organizācija

1. Mežzinim pirms darbu uzsākšanas ir jāiepazīstina praktiski brigades (posma) locekļi ar darba veidiem un tehniku, mašīnām, darba rīkiem, darba normām un algām, kā arī tehniskās drošības noteikumiem utt.

Tikai pēc tam, kad strādnieki piesavinājušies izpildāmo darbu paņēmieniem, tos var pielaist pie darba.

Bez meistariem (virsmežsargiem) un mežsargiem, par tiešiem darba vadītājiem, kas darbus uzrauga, var pielaist arī brigadierus no pastāvīgo kadru strādnieku vidus.

2. Pie mežu kulturdarbu izpildīšanas jānodrošina tehniskā darba vadība un uzraudzība, kā arī darba tehniskās aizsardzības noteikumu ievērošana.

3. Pirms darbu uzsākšanas mežzinis vai viņa vietnieks izraksta brigadei darba norīkojumu, kurā uzrāda darba vietu un apmēru, izpildīšanas veidu un termiņu un darba normas un algu. (Pielikums Nr. 13). Bez tam brigadierim par viņa iecirkni izsniedz skici, kas tam dod iespēju darba dienas beigās noteikt katra brigades locekļa, kā arī visas brigades padarīto darbu. Norīkojums jānodod par katra darba veidu divos eksemplaros, no kuriem vienu izsniedz brigadierim, bet otrs paliek mežniecībā.

4. Saskaņā ar iesniegto norīkojumu brigade (vai posms) saņem darba rīkus, par kuriem atbildību nes brigadieris. Pēc tam brigades locekļi stājas pie sava darba, iepriekš paredzētā kārtībā.

Strādnieku izvietošanai darba jānotiek tā, lai katram darba izpildītājam būtu ierādīta sava vieta, t. i. lai katram strādniekam būtu piesaistīts: 1) noteikts rindu skaits vai 2) noteikta platība.

Šinī nolūkā brigadi sadala izpildītajos posmos, (posmos meža stādīšanai, kulturu papildināšanai utt.). Pirmajā gadījumā katram izpildītājam piešķir kārtas numuru. Strādniekus(piemēram pie meža stādīšanas) sakārto rindās numuru kārtībā. Izbeidzot darbu pirmajās rindās, strādnieki tādā pašā kārtībā pārvietojas uz nākošām rindām (blakus). Piemēram: deviņu locekļu brigade tiek sadalīta četros posmos (viens strādnieks strādā ar stādāmo šķēpu, otrs stāda; pienesējs ir kopējs visai brigadei), kuri ieņem vietas rindā sekojošā kārtībā, pirmais posms — pirmā rinda, otrais posms otrā rindā, trešais — trešā rindā, ceturtais — ceturta, bet otrā gājienā pirmais posms — piektā rindā utt.

Rindu piesaistīšana notiek sekojošā kārtībā: rindu sākumā iedzen 2—3 cm resnus un 30—40 cm garus mietiņus. Uz mietiņiem raksta darba izpildītāja (posma) numuru vai uzvārdu un stādāmās sugas nosaukumu.

Otrajā gadījumā katram darba izpildītājam tiek piesaistīta viena vai otra, pie darbu vietas sagatavošanas izdalītā platība.

Piemēram: no 9 locekļiem sastāvoša brigade meža stādīšanas darbos sadalās 4 posmos, kuriem viens kopējs pienesējs. Katrā platībā atrodas 6 rindas. Pirmajam posmam piesaista rindas ar numuriem no 1 līdz 6, otram posmam no 7 līdz 12, trešam no 13 līdz 18, ceturtam no 19 līdz 24. Otrajā gājienā pirmam posmam piesaista rindas ar numuriem no 25 līdz 30 utt.

Ievērojot to, ka mietiņi var tikt arī nozaudēti, strādniekiem piesaistītās platības un rindas atzīmē arī darbu tabelē.

5. Pusdienu pārtraukumā ir ieteicams noturēt darba vietā īsas (apm. desmit minutes ilgas) ražošanas apspriedes, kurās atzīmē pieļautos trūkumus un izstrādā pasākumus to novēršanai. Šinīs apspriedēs vēlamas arī apgaismot brigāžu un atsevišķu brigades locekļu darbu, kas izpilda savas normas, kā arī izcelt stachanoviešu darbu labākos paražemīcīgus.

Darbu uzskaitē

1. Padarītā darba uzskaitē katram brigades loceklim, kā arī visai brigadei izdara brigadieris, kas šinī nolūkā ved darba tabeļi (norikojuma lapas otrā pusē).

Pēc darba beigšanas brigadieris paziņo visiem brigades locekļiem to izpeļņas apmērus.

2. Pēc visu uz norikojuma pamata izpildāmo darbu pabeigšanas, brigadieris nodod norikojumu atpakaļ virsmežsargam vai meistaram, kurš dabā izdara brigades kā arī tās locekļu veiktā darba pieņemšanu (pēc vairuma un labuma). Pēc darbu pieņemšanas sastāda pieņemšanas aktu (pielikums Nr. 14), kuru kopā ar virsmežsarga un brigadiera parakstīto tabeļi nodod mežniecības kanceleijā aprēķinu izdarīšanai.

3. Mežzinis vai pēdējā pilnvarā tā vietnieks izdara no virsmežsarga izvesto pieņemšanas darbu pareizības pārbaudi un uz pieņemšanas akta taisa savu slēdzienu.

4. Veikto darbu uzskaitē un darbu pieņemšanu izdara atkarā no darba veida, kas paredzēts jau pie darba vietas sagatavošanas. Piemēram, izstrādes uzskaitē meža kulturu kopšanas procesos, pēc rindu paņēmienu izdara, saskaitot rindu garumu vai laukumiņu skaitu rindā un aprēķina kopējo tekošo metru vai laukumiņu skaitu. Rindu garumus un laukumiņu skaitu nosaka pēc darba skices.

Pie meža sēšanas un stādīšanas, kā arī sējumu papildināšanas darbu uzskaitēs ir nepieciešams ņemt vērā vēl bez tekošo metru un laukumiņu skaita, faktisko sējamo un stādāmo vietu skaitu uz rindas garuma vienību vai laukumiņā. To aprēķina saskaitot sējamo vai stādāmo vietu skaitu uz platības, ne mazākas par 5% no kopējā tekošo metru vai laukumiņu skaita.

Tādā veidā zinot darba dienā veikto tekošo metru vai laukumiņu skaitu un stādāmo vai sējamvietu skaitu uz garuma vienību, nosaka kopējo stādāmo vietu skaitu, kas izpildītas dienas laikā, bet no tā savukārt katra darba izpildītāja atsevišķi, kā arī visas brigades kopā veikto darbu. Gadījumos, kad kulturas ierīkotas neregulari, (t. i. nenoteiktos attālumos), izstrādes normu aprēķina skaitīšanas ceļā — 5% no kopējās platības. Zinot kopējo laukumiņu platību aprēķina izstrādi.

5. Meža kulturdarbu stachanoviešus mežsaimniecības administrācija publicē Goda plāksnē.

MEŽA KULTURU UN KĀRPAINĀ SEGLIŅA PLANTACIJU UZSKAITE

1. Mežu saimniecība ikgadīgi izved liela apmēra darbus. Starp tiem svarīgu lomu spēlē mežu kulturdarbi (sēšana, stādīšana, stādu dārzu ierīkošana utt.), kuriem tiek patērēti ievērojami līdzekļi un darba spēks.

2. Kulturu uzskaitē ir jāatspoguļo ražošanas, kā pēc kulturu labu-

ma, tā arī pēc to daudzuma (apjoma). Šinī nolūkā tad arī tiek izvesta mežu kulturu inventarizācija un sastādīta atskaite par to.

3. Inventarizācijas nolūks ir: a) precīza mežu kulturu uzskaitē, kā pēc apmēra, tā pēc labuma, b) pasākumu pielietošana mežu kulturu stāvokļa uzlabošanai (kulturu papildināšana, kopšana, iežogošana utt.).

4. Meža kulturu inventarizāciju izdara rudenī pēc kulturdarbu beigām. Inventarizācijas rezultātus ieraksta uzskaites lapā (pielikums Nr. 3).

5. Kulturu ieaugšanas procenta noteikšanai uzskaiti uz platībām līdz 3 ha izdara 5⁰/₀ apmērā no kopējā sēj- vai stādāmo vietu skaita, uz platībām no 3—5 ha — 4⁰/₀ apmērā; no 5—10 ha — 3⁰/₀ un virs 10 ha — 2⁰/₀.

Procentuālā attiecība ieaugšanas noteikšanai var mainīties atkarībā no augtenes apstākļiem (reljefs, kritums utt.) un vienmērīgas ieaugušo stādu novietošanās.

6. Par iznīkušiem skaitāmi laukumīni, kuros nav neviena dzīvotspējīga sēklaudža vai stādiņa.

7. Pie to kulturu uzskaites, kas ierīkotas lielākos laukumīņos grupās (Ogijevskā metode), iznīkušo skaitam pieskaita laukumīņus, kuros saglabājušies mazāk kā $\frac{1}{3}$ daļa stādu.

8. Pie sējumiem, kas izdarīti rindām apstrādātās joslās, vagās vai tml., iznīkušo sējumu vai stādījumu skaitā ieskaitāms ne tikai iznīkušie stādi, bet arī pārtraukumi bez sējumiem no 0,5—1,5 m, atkarībā no augtenes apstākļiem.

9. Uzskaites lapas 13. ailē dodams slēdziens par kulturu stāvokli un tālākiem pasākumiem to kopšanā un papildināšanā.

10. Projektējot kulturu papildināšanas darbus jāvadās kā no iznīkušo eksemplāru skaita, tā arī no to izvietojšanās pa platībām, pie kam ņemama vērā arī dabiskās atjaunošanas iespēja.

11. Platībās, kur izkritušo stādu skaits sastāda ne vairāk kā 10⁰/₀, kas vienmērīgi izvietojušies pa platību, un ja tas neatsauksies uz savlaicīgu kulturu saslēgšanos un attiecīgas mežaudzes izveidošanos, kulturu papildināšana nav projektējama.

12. Segliņa plantāciju uzskaitē izdarāma atsevišķi, līdzīgā kārtā, kā augstāk uzrādītām citu sugu kulturām.

13. Uzskaites ziņas paraksta uzskaites dalībnieki un sniedz mežniecībai kopīgi ar kulturu inventarizācijas materiāliem (pielikums Nr. 4).

14. Uz uzskaites datu pamata sastādāmas inventarizācijas atskaites (pēc kulturu labuma) pēc formas Nr. 4 tab. 1. un 2. (pielikums 5 un 6). Mežsaimniecības ikgadus uz 1. novembri šīs atskaites iesniedz Mežsaimniecības ministrijai.

15. Saskaņā ar mežu kulturu labuma uzskaites 1. tabulas formu Nr. 4, noteikta sekojoša kulturas raksturojošā skala:

Iznikušo procents mežsaimniecībā pēc bojājumu veidiem nosakāms sekojošā veidā:

Mežsaimniecības nosaukums	Kulturu platība ha	Iznikušo o/0		
		No maijvaboļu kāpurēm	No meteoroloģiskiem faktoriem	No nepareizas darbu tehnikas
Misas	100	5	3	4
Olaines	200	4	5	3
K o p ā	300			
Vidējais iznikušo stādu procents pa abām mežniecībām		$\frac{(100 \times 5) + (200 \times 4)}{300} = 4,3\%$, vai 12,9 ha	$\frac{(100 \times 3) + (200 \times 5)}{300} = 4,3\%$, vai 12,9 ha	$\frac{(100 \times 4) + (200 \times 3)}{300}$ vai 9,9 ha

Piezīme: kulturu iznīkšanas kopējais procents (sk. 6. pielikuma 2. tabeli) aprēķināms, saskaitot atsevišķu iznīkšanas veidu procentus.

21. Tādā pašā veidā aprēķina vidējo procentu Mežsaimniecības ministrija uz mežsaimniecību datu pamata.

UZSKAITE UZ PLATĪBĀM, KUR IZDARĪTA PIEPALĪDZĪBA DABISKAI ATJAUNOŠANAI

1. Uzskaitē par meža atjaunošanos no sēklām, vai veģetatīvo atjaunošanos, uz platībām, kur pielietota dabiskās atjaunošanās veicināšana, izdarāma ar lentveidīgiem, 1—2 m platiem parauglaukumiem, kas novietoti šķērsām platībām.

2. Pie atjaunošanās rezultātu noteikšanas ņemama vērā stādu un atvašu grupu izvietojšanās uz platības.

Piezīme: pie atjaunošanās no atvasēm viena celma atvases uzskatāmas par vienu atjaunošanas vienību.

3. Vienā laikā izstrādājami pasākumi, kas nodrošina tālāku sēklaudžu attīstību, nosakāma nepieciešamība atjaunojušos platību rekonstrukcijai, ievēdot tanīs galvenās un vērtīgās sugas, nosakāma pameža klātbūtne: norādot tā biežības pakāpi, (biezs, vidēji biezs, rets, atsevišķi eksemplāri).

4. Uzskaites materiāli (pielikums Nr. 7) noformējami līdzīgi kulturu uzskaitēm un iesniedzami mežniecībām.

5. Ziņas par atjaunošanās labumu sastādāmas pēc formas Nr. 4 tab. 3 (pielikums 8) un piestādāmas kārtībā kāda norādīta nodaļas „Meža kulturu un kārpainā segliņa plantāciju uzskaitē” 14. punktā

6. Platību uzskaitē, uz kurām izdarīta dabiskās atjaunošanas vei-

cināšana, visas platības, atkarā no sēklaudžu un atvašu grupu skaita, sadalāmas četrās grupās:

I grupa ar sēklaudžu un atvašu grupu skaitu no 5000 un vairāk;

II grupa no 3000—5000;

III grupa no 1000—3000;

IV grupa mazāk par 1000.

Katrā grupā platības uzrādāmas kopā pa visu uzskaites objektu un atsevišķi lieguma zonās, izdalot pa gadiem, kad izdarīta dabiskās atjaunošanas veicināšana.

MEŽA KULTURDARBU UN DABISKĀS ATJAUNOŠANAS VEICINĀŠANAS DARBU DOKUMENTU NOFORMĒŠANA

Katra meža kultura ar tās sīku aprakstu ievadama īpašas formas kulturu grāmatā (pielikums Nr. 9); šī grāmata vedama tikai mežsaimniecībā.

Visas nepieciešamās ziņas ierakstāmas grāmatā uz ražošanas tehnisko plānu un pieņemšanas aktu pamata.

Ziņas par ieaugšanas vidējo procentu ierakstāmas grāmatā ikgadus, uz mežu kulturu inventarizācijas ziņu pamata, kas izdarīta rudenī.

Visas ziņas, kas attēlo ražošanas tehniskos papēmienu kultūras ierīkojot, sekojošos kopšanas darbus, papildināšanu un citas izmaiņas, ierakstāmas attiecīgajā grāmatas ailē. Ieraksti izdarāmi sīki, lai tie skaidri attēlotu katras kultūras vēsturi un dotu novērtējumu par kultūru ierīkošanas darbu pareizību.

Kulturu pārskaitīšana mežu fondā (iedaļas 32 un 33) izdarāma saskaņā ar pielikumā Nr. 15 aprādītiem noteikumiem.

Papildus kulturu uzskaites grāmatai mežsaimniecībā jāved kulturu albums, kurā ievieto apmežoto platību skices.

Bez kulturu uzskaites grāmatas mežsaimniecībās vedama vēl platību uzskaites burtnīca par izdarītiem dabiskās atjaunošanas veicināšanas darbiem (10 pielikums).

Visas ziņas ierakstāmas ar vajadzīgo pilnību, uz ražošanas tehnisko plānu (apmežošanas projektu), pieņemšanas aktu un inventarizācijas datu pamata.

Mežsaimniecības ministrijām un pārvaldēm tāpat ir jāved kulturu uzskaites grāmatas pēc pievienotās formas (pielikums Nr. 11) un dabiskās atjaunošanas veicināšanas platību uzskaites burtnīcas (12. pielikums). Pārvaldes aizpilda grāmatu un burtnīcu ar nepieciešamām ziņām uz mežsaimniecību ziņu pamata, ko pēdējās pēc formas 11 un 12 iesūta pēc kulturu rudens inventarizācijas.

Mežsaimniecības ministrijas un pārvaldes ikgadus uz 20. novembri iesūta ziņas pēc formas 11 un 12 Galvenās mežsaimniecības pārvaldei un Vissavienības mežsaimniecības ministrijai.

Kulturu uzskaites grāmata un platību uzskaites burtnīca ar izpildītiem dabiskās atjaunošanas veicināšanas darbiem ir svarīgi mežu kulturdarbu dokumenti, kamdēļ tie ir jāved ar vislielāko rūpību un ieraksti jāizdara savlaicīgi.

50-14.403

KADRU SAGATAVOŠANA

1. Meža kulturdarbu kvalitāte lielā mērā atkarīga no kulturdarbu tehnikas apgūšanas, kā no strādnieku, tā administratīvi tehniskā personāla puses. Tādēļ pirms kulturdarbu sākuma jānotur sistematiskas apmācības pēc īpašas programmas. Apmācāmiem jāapgūst teoretiski un praktiski mežu kulturdarbu paņēmieni augsnes sagatavošanā, sēšanā un stādīšanā, kā arī darba un instrumentu pareizā pielietošanā un darbu organizācijā atsevišķos darba veidos.

2. Strādniekus un zemāko tehnisko personālu (mežsargus, brigadierus) apmāca tikai personas ar pietiekošām teoretiskām zināšanām un praktisko pieredzi meža kulturdarbos.

3. Ievērojot to, ka mežsaimniecībā vēl nav pietiekošs vairums pastāvīgo kadru strādnieku un meža kulturdarbi tiek izpildīti ar pagaidu strādniekiem, administratīvi — tehniskam personālam ir uzlikts par pienākumu pirms darbu sākuma, kā arī darba procesā, ātri apmācīt strādniekus galvenos darbu paņēmienos.

Tā izpildīšanai nepieciešami ne tikai mutiski paskaidrojumi, bet arī praktiski jāparāda darba paņēmieni tehnika.

4. Ir nepieciešami ievērot arī tā saucamos sīkumus, kuri savā kopumā var novest pie kulturu iznīkšanas, kā piemēram: nepilnīga augsnes pieblīvēšana pie stādīšanas, stādiņu ievainošana, stādāmā materiāla turēšana bez apseguma, sakņu izžāvēšana saulē un vējā un tml.

Personas, kas nav apguvušas darbu tehniku un paņēmienus, pie meža kulturdarbu vadības un uzraudzības nav pielaižamas.

I Nogabala apraksts

1. Apmežojamā platība ha
2. Nogabala raksturojums (..... gada izcirtums gada degums, lauce, retaine, lauksaimnieciski izmantotā zeme u. c.)
.....
.....
.....
3. Augtēnes apstākļi
 - a) reljefs
 - b) augsne
 - c) mitruma pakāpe
 - d) zemsegas raksturīgie augi un sazēluma pakāpe
 - e) pameža, paaugas, atvasāja apraksts
 - f) maijvaboļu kāpuru vairums augsnē, smecernieku vairums u. c.
.....
.....
 - g) meža tips

II Apmežošanas metode un veids

4. Augsnes sagatavošana :
 - a) apstrādāšanas veids (vienlaidu vagās, laukumiņiem, apgāzā velenā, ar smilšu uzvešanu u. c.)

- b) apstrādāšanas dziļums cm, laukumiņu lielums cm, vagu platums cm
- c) apmežojamo vietu novietojums un skaits uz 1 ha
- d) augsnes sagatavošanas riki
- e) augsnes sagatavošanas laiks (gads, mēnesis)

Augsnes apstrādāšanas veidi	Gads	Darbu izpildīšanas laiks							
		mēneši							
		IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI
1) Augsnes vienkāršu uzāršana cm dziļumā									
2) Tas pats cm dziļumā									
3) Tas pats cm dziļumā									
4) Augsnes uzāršana joslās cm dziļumā									
5) Tas pats cm dziļumā									
6) Tas pats cm dziļumā									
7) Uzāršana vagās									
8) Laukumiņu sagatavošana									
9) Augsnes lobīšana cm dziļumā									
10) Tas pats cm dziļumā									
11) Tas pats cm dziļumā									
12) Kultivācija									
13) Tas pats									
14) Tas pats									
15) Ecēšana									
16) Tas pats									

5. APMEŽOŠANAS VEIDS:

- a) sēšana (rokām, ar sējmašīnām, no lidmašīnām)
- b) stādīšana (mežēņi, nepārskoloti stādi, pārskoloti dēsti, spraudekļi)
-
- c) stādāmā materiāla vecums
- d) sugas, kuras sēs un stādīs
- e) apmežojuma tips
- f) $\frac{\text{sējamo}}{\text{stādāmo}}$ vietu skaits uz 1 ha katrai sugai
-
- g) attālums starp rindām un rindās
- h) sējamo, stādāmo rīku nosaukums
- i) sēšanas, stādīšanas laiks
- k) sēklu izcelšanās (pašu, vai iegūtas)
- l) sēklu kvalitāte pa sugām (dīdzība procentos, tīrība procentos, dīgšanas enerģija, kas un kad noteicis kvalitāti, sertifikāta №..... un kontrolstacijas nosaukums)
-
-

6. APMEŽOJUMU KOPŠANA:

Ravēšana, irdināšana, iežogošana u. c.

Ravēšana un irdināšana nepieciešama gadus ilgi

19..... g. reizes

19..... g. ”

19..... g. ”

19..... g. ”

19..... g. ”

Darba izpildīšanai nepieciešami :

Darba veids	Uz 1 ha					Uz visu platību				
	Traktoru dienas	Zirgu dienas	Cilvēku dienas	Sēklu kg	Stādāmā materiāla gab.	Traktoru dienas	Zirgu dienas	Cilvēku dienas	Sēklu kg	Stādāmā materiāla gab.
Augsnes sagatavošana 195.... g.										
Sēšana 195.... g.										
Stādīšana 195.... g.										
.....										
Apmežojumu kopšana 195.... g.										
..... 195.... g.										
										Mežzinis.....

Izpildīto meža kultūrdarbu pieņemšanas

A K T S

195..... g.

Mēs apakšā parakstījušies (amati un uzvārdi)

Piedaloties (amati un uzvārdi)

izdarījam izpildīto mežu kultūrdarbu pieņemšanu saskaņā ar ražošanas-technisko
plānu mežsaimniecības mežniecības kvartala nogabalā

Pieņemšanas gaitā konstatēts:

1. Izpildīto kultūru platība ha
2. Izpildīto kultūru veids (sēšana, stādīšana)
3. Kultūru izpildīšanas laiks (gada laiks, mēnesis un datums)
4. Augsnes sagatavošana izdarīta (laiks, paņēmieni — uzaršana vienlaidus, joslās, vagās laukumīgos izmēri un attālumi starp rindām un laukumīgiem)
5. Kultūru tips (stādāmo un sējvielu skaits uz 1 ha; patērēts sējamā un stādāmā materiāla pārreķinot uz 1 ha pa sugām)
- Sugu mistrojuma kārtība un attiecības pa rindām un rindās
6. Materialu raksturojums (sējamā — sēkļu vākšanas vieta, didzība, sertifikata № un datums; stādāmā — vecums, no kurienes saņemts, sakņu sistēma un t. l.)

7. Izpildīto darbu kvalitāte (dot sīku izpildītā darba novērtējumu, norādot kādi trūkumi vai nesaskaņas ar ražošanas plānu uzietas pie darbu pieņemšanas).....

Darbu izpildīšanai patērēts:

uz 1 ha.....

uz visas platības.....

Sēklas kg pa sugām

Stādu tūkstots gabalos pa sugām

Materialu (norādit kādu un cik)

Traktoru dienas

Zirgu dienas

Cilvēku dienas

Piezīme: Traktoru un cilvēku dienu ailē uzrādāms patērētais laiks par visu darbu (augsnas sagatavošana, materiālu pievešana, sēšana un c.)

Atbildīgā izpildītāja, kura vadībā darbi izpildīti, paraksts:

Amats.....

Uzvārds.....

Akta sastādītāja paraksts:.....

AKTS

par kulturu inventarizacijā veiktiem darbiem mežsaimniecības

..... mežniecībā, sastādīts „.....“

195..... g. no.....

(amats, uzvārds, vārds un tēva vārds)

komisijas locekļu klātbūtnē.

Inventarizācijas darbi izpildīti sekojošos kulturu nogabalos:

Kv. Nr.	Nogabala litera	Kulturu platība ha	Uzskaites lapa Nr.

Kopā uz platības ha. Uzskaites rezultāti pievienoti pie
ši akta uzskaites lapu eksemplaros.

Kulturu apskates vispārējie slēdzieni, saimnieciskie priekšlikumi:

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Akta sastādītāja paraksts

Komisijas locekļi

**Atskaite par meža kulturu kvalitāti, kas ierīkotas
..... mežsaimniecības**

Nr. p. k.	Kulturu ieaugšanas %	Skuju koku kulturas ha						
		priežu		egļu		lapu koku	kopā	
		sējums	stādījums	sējums	stādījums	stādījums	sējums	stādījums
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Mežu kulturu kopējā platība . . .							
2	Tanī skaitā lieguma josla . . .							
	No tām (kopējās platības):							
3	Kulturas ar ieaugšanas % no 95 — 100 (vidējais 97,5%) . . .							
4	Kulturas ar ieaugšanas % no 85 — 94 (vidējais 89,5%) . . .							
5	Kulturas ar ieaugšanas % no 70 — 84 (vidējais 77%) . . .							
6	Kulturas ar ieaugšanas % no 50 — 69 (vidējais 59,5%) . . .							
7	Kulturas ar ieaugšanas % no 25 — 49 (vidējais 37%) . . .							
8	Kulturas ar ieaugšanas % mazāk kā 25 (vidējais 12,5%) . . .							
9	Tanī skaitā lieguma josla . . .							
10	Vidēji aprēķinātais ieaugšanas %							
11	Saglabājušos kulturu (bez kultū- rām kuru ieaugšanas % mazāks par 25) vidēji aprēķinātais ieaugšanas %							

..... gadā, pēc stāvokļa uz 195..... g. 15. oktobri
 mežniecībā.

Kultūras ar ozolu vai citiem cietiem lapu kokiem ha		Pārējo lapu koku kultūras ha	Pavisam kopā ha		Tanī skaitā		Segliņa plantācijas ha						Piezīmes
			sējums	stādījums	kultūras ar tehnisko sugu līdzdalību (karpainā segliņa un tml.) ha	kultūras ar ekzotisku un ātraudzīgu sugu līdzdalību ha	karpainā		Eiropas		kopā		
							atklātās	slēgtās	atklātās	slēgtās	atklātās	slēgtās	
sējums	stādījums			stādījums	stādījums	17	18	19	20	21	22	23	
10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23

Mežniecības direktors

Mežu kultūru inženieris

KULTURU BOJĀJUMU VEIDI
 (bez sadalījuma pa sugām)

№ p. k.	Bojājumu veids	195—g.		195—g.		195—g.		195—g.	
		Sējums	Stādījums	Sējums	Stādījums	Sējums	Stādījums	Sējums	Stādījums
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Kopēja kulturu platība ha								
	Maijvaboļu kāpuru:								
	ha								
	%								
2	Pārējo kukaiņu:								
	ha								
	%								
3	Sēnīšu slimību:								
	ha								
	%								
4	Klimatisko faktoru:								
	ha								
	%								
5	Cietušas no neapmierinoši izpildīta darba								
	ha								
	%								
6	Noganišana, ugunsgrēki utt.								
	ha								
	%								
7	Kopā:								
	ha								
	%								
	No tiem iznīkušas kulturas (ar ieaugšanas % zemāku par 25):								
	ha								
	%								

Piezīmes: 1) Kulturu iznīkšanas % pēc bojājumu veidiem nosakāms no dotā gada kulturu kopējās platības.
 2) Iznīkušo kulturu platība ņemama no 5. pielikuma iedaļas „Kulturas ar ieaugšanas % mazāku par 25“.

Mežsaimniecības direktors:
 Mežu kulturu inženieris:

„—————“ 195—g.

ATJAUNOŠANĀS UZSKAITES ZIŅAS

..... mežsaimniecība, mežniecība, kvartals
 nogabala lītera platība ha ar gadā izdarīto dabiskās atjaunošanās veicmašānu

Nr. p. k.	Paraug- laukumu №	To izmēri m ²	Sugas nosaukums								Kopā	Atjaunošanās raksturojums; nepieciešamie saimnieciskie pasākumi	
			Priede Sekl- audži t. gab.	Ozols		Bērzs		Sekl- audži t. gab.	Sekl- audži t. gab.	Atvašu grupu skaits			Atvašu grupu skaits
				Sekl- audži t. gab.	Atvašu grupu skaits	Sekl- audži t. gab.	Atvašu grupu skaits						
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	
	Kopā uz parauglaukumiem												
	Kopā uz 1 ha												
	Kopā uz nogabala platības												

Sastādīšanas datums 19..... g.
 Inventarizācijas komisija

ATSKAITE

par atjaunošanās stāvokli (kvalitāti) uz platībām, kur izdarīta dabiskās atjaunošanās veicināšana (bez sadalīšanas pa sugām)

mežsaimniecības mežniecībā

Darbu izpildīšanas gads	Dabiskās atjaunošanas veicināšanas platība ha (vispārēja)	Platības ar sēklatudžu eksemplaru un atvašu grupu skaitu uz 1 ha				Atjaunošanās raksturojums; nepieciešamie saimnieciskie pasākumi
		5000 gab. un vairāk	no 3000 līdz 5000 gab.	no 1000 līdz 3000 gab.	mazāk par 1000 gab.	
1	2	3	4	5	6	7

P i e z ī m e: Iedaļas izpildāmas saskaņā ar „Uzskaiti uz platībām, kur izdarīta dabiskās atjaunošanas veicināšana“ no 1—6 p. p.

Mežsaimniecības direktors

Mežu kultūru inženieris

Nostādīšanas datums 19..... g.

Kulturu ierīkošana			
Darba sākums un beigas	Galvenā kulturu suga	stādāmo vietu skaits uz 1 ha. Uz 1 ha patērēts stādāmā vai sējamā materiāla pa sugām. Tipa Nr. ... un kulturu stāvoklis. Techniskais ražošanas plāns un tā apstiprināšanas Nr. ... un datums	materiala raksturojums a) sēklām: ievāk- šanas vieta un laiks, audzes raksturojums (bonitāte, meža tips, vecums, mistrojums, biezība), didzības ^{0/0} ; tīrības ^{0/0} ; b) stādāmajam materiālam: izaudzēšanas vieta, izrakšanas un pierakšanas laiks, vecums, labums
8	9	10	11

Kulturu ierīkošana		Kulturu kopšana						
Apmežojuma veids, stādīšana ar mašīnu, ar lāpstu, ar šķēpu un t. l.	Pieņemšanas akta datums un darba novērtējums. Darba vadītāja mežziņa uzvārds	12	13	Kulturu kopšanas laiks un veidi: ravēšana, irdināšana (ar kapļiem vai ar zirga vai traktora kultivatoru), cīņai ar kaitēkļiem, iežogošana un t. l.				
				I gads	II gads	III gads	IV gads	V gads
		14	15	16	17	18		

Kulturu papildināšana

19 I gada kulturu ieaugšanas % pēc rudenis uzskaites datiem uz visas platības	Atjaunots otrā gadā pēc kulturu ierīkošanas		Vidējais ieaugšanas % II gada pēc kulturu ierīkošanas uz visas platības (rudenis uzskaitē)	Atjaunots trešajā gadā pēc kulturu ierīkošanas		Vidējais ieaugšanas % III gada pēc kulturu ierīkoša- nas uz visas platības (rudenis uzskaitē)	Atjaunots ceturta gadā pēc kulturu ierīkošanas	
20	Papildinot uz ha Pēc skaita Pēc biežības	No jauna stādīt ha	22	papildinot uz ha Pēc skaita Pēc biežības	No jauna stādīt ha	25	Papildinot uz ha pēc skaita pēc biežības	No jauna stādīt ha
19	20	21	22	23	24	25	26	27

Kulturu papildināšana		Kulturu pārskaitīšana mežu platību fondā	Kulturu pārskaitīšana mežu platību fondā	Kulturu pārskaitīšana mežu platību fondā	Kulturu pārskaitīšana mežu platību fondā		
Vidējais ieaugšanas % ceturtā gadā pēc kulturu ierīkošanas	Atjaunots piektajā gadā pēc kulturu ierīkošanas					Vidējais ieaugšanas % piektajā gadā pēc kulturu ierīkošanas uz visas platības (rudens uzskaitē)	Nodošanas, akta gads mēn. un dat.
28	Papildinot uz ha pēc skaita pēc biežības	No jauna stādīt ha	30	31	32	33	34

PLATĪBU UZSKAITES BURTŅĪCA

platībām kur notikusi piepalīdzība dabiskai atjaunošanai mežsaimniecības

..... mežniecībā

Nē p. k.	Atrašanās vieta (novads, kvartals)	Nogabala lītera	Platība ha	Nogabala raksturojums pirms atjaunošanās: lauks, izcirtums (gads, iepriekšējā audze) izde- gums (gads, iepriekšējā audze). Blākus atrodošos audžu rakstu- rojums kā arī to, zem kuras lapotnes paredzēta dabiskās atjaunošanās veicināšana	Atjaunošanai nozīmētā nogabala apraksts, reļjēts, augsne, zem- sega, aizziņšanas pakāpe, dabī- kā atjaunošanās stāvoklis un sanitārais stāvoklis
1	2	3	4	5	6

Līdzekļi dabiskās atjaunošanas veicināšanai		Dabiskās atjaunošanas kopšana (laiks un kopšanas veids)							
zem lapotnes	atklātā vieta	Atjaunošanas veicināšana iežogojot		1. gadā	2. gadā	3. gadā	4. gadā	5. gadā	
		7	8	9	10	11	12	13	14
Augsnes mineralizācija; joslās, vagās un t. l. pielietoto darba rīku veidi. Darbu izpildīšanas laiks									

Dabiskās atjaunošanās stāvoklis un novērtējums

Pēc I gada rudens uzskaites		Pēc II gada rudens uzskaites		Pēc III gada rudens uzskaites	
Sēklaudžu eksemplaru un atvašu grupu skaits tūkstošs gab. Kopējais vairums uz 1 ha	Atjaunošanās raksturojums: valdošā suga, nepieciešamie saimnieciskie pasākumi	Sēklaudžu eksemplaru un atvašu grupu skaits tūkstošs gab. Kopējais vairums uz 1 ha	Atjaunošanās raksturojums: valdošā suga, nepieciešamie saimnieciskie pasākumi	Sēklaudžu eksemplaru un atvašu grupu skaits tūkstošs gab. Kopējais vairums uz 1 ha	Atjaunošanās raksturojums: valdošā suga, nepieciešamie saimnieciskie pasākumi
15	16	17	18	19	20

Dabiskās atjaunošanās stāvoklis

Pielikuma Nr.12 turpinājums		Dabiskās atjaunošanās stāvoklis	
Pie rudens uzskaites II gadā		Pie rudens uzskaites III gadā	
Zem meža lapotnes	Atklātās vietās	Pie piepalīdzības iežogojot	Zem meža lapotnes
5000 un vairāk	5000 un vairāk	5000 un vairāk	5000 un vairāk
no 3000 — 5000	no 3000 — 5000	no 3000 — 5000	no 3000 — 5000
no 1000 — 3000	no 1000 — 3000	no 1000 — 3000	no 1000 — 3000
mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000
20	21	22	23
21	22	23	24
22	24	25	26
23	25	26	27
24	27	28	29
25	28	29	30
26	30	31	32
27	31	32	33
28	32	33	34
29	33	34	35
30	34	35	
31			
32			
33			
34			
35			

Dabiskās atjaunošanās stāvoklis

Pie rudens uzskaites III gadā				Pie rudens uzskaites IV gadā			
Atklātās vietās		Pie papildizības iežogojot		Zem meža lapotnes		Atklātās vietās	
5000 un vairāk	36	5000 un vairāk	40	5000 un vairāk	44	5000 un vairāk	48
no 3000 — 5000	37	no 3000 — 5000	41	no 3000 — 5000	45	no 3000 — 5000	49
no 1000 — 3000	38	no 1000 — 3000	42	no 1000 — 3000	46	no 1000 — 3000	50
mazāk par 1000	39	mazāk par 1000	43	mazāk par 1000	47	mazāk par 1000	51

Dabiskās atjaunošanas stāvoklis

Pie rudens uzskaites IV gadā		Pie rudens uzskaites V gadā													
Pie piepalīdzības iežogojot		Zem meža lapotnes		Atklātas vietas		Pie piepalīdzības iežogojot									
5000 un vairāk	no 3000 — 5000	no 1000 — 3000	no 3000 — 5000	5000 un vairāk	no 1000 — 3000	no 3000 — 5000	5000 un vairāk								
52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67
mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000	mazāk par 1000

Atjaunoto platību pārskaitīšana meža fondā

_____ gada		_____ gada		_____ gada		_____ gada		_____ gada		Kopa	Piezīmes
Akta № un datums	Platība ha	Akta № un datums	Platība ha	Akta № un datums	Platība ha	Akta № un datums	Platība ha	Akta № un platība	Platība ha		
68	Platība ha	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79

..... mežsaimniecība

..... mežniecība

..... 195..... g.

Izpildīti darbi

Pieņemts no brigades

Strādājošās uz

(darba nosaukums)

(brigades nosaukums, brigadieru uzvārds, vārds un tēva vārds)

(norīkojuma, līguma Nr. un dat.) pamata

darba vieta: kv. litera, stādu audzētava un tml.

no ldz 195..... g.

Darbu nosaukums un to izpildīšanas veids	Mēra vienība	Vairums ha izstrādes normu mēra vienības	Apmaksas likme par vienību	Nostrādātās dienas			Izlietotā materiāla nosaukums	Vairums	Suma
				Cilvēku	Zirgu	Traktoru			

Speciālo mašīnu darbs (meža arkli, stādāmās mašīnas, sējmašīnas, ecēšas, kultivatori)

Nosaukums	Uzskaites vienība	Izstrādāts	Nostrādātās stundas	Darba kvalitāte

Darbu pieņēma

Nodeva

NOTEIKUMI

APMEŽOTO PLATĪBU PĀRSKAITĪŠANAI MEŽU PLATĪBĀS

Savlaicīgai apmežoto platību pārskaitīšanai no ar mežu neapklātām platībām mežu apklātās un pārskaitīšanas pareizai noformēšanai nepieciešami vadīties no sekoša:

§ 1. Kulturu pārskaitīšanai meža platībās laiku nosaka atkarībā no kulturu stāvokļa un to rakstura.

§ 2. Līdz kulturu pārskaitīšanas brīdim apmežotās platības uzskata kā ar mežu neapklātās un tās tiek uzskaitītas „Mežu kulturu uzskaites grāmatā“.

§ 3. Kulturu, kas ierīkotas laukumos un laucēs, izcirtumos un izdegumos, kur izdarīta vienlaidus sēšana vai stādīšana pa visu platību, pārskaitīšanas termiņu nosaka uz to brīdi kad pēdējās, ņemot vērā papildināšanu sasniegušas biežību ne mazāku par 0,8, pilnīgi drošas un neprasa parasto kulturu kopšanu (ravēšanu, irdināšanu un tml.), sāk saslēgties un kurās turpmāk nepieciešami izvest kopšanas cirtes (smalcīri, retināšanu).

§ 4. Kulturas, kas ierīkotas cirsmās, kuras dabiskā ceļā nav pietiekoši atjaunojušās un ierīkotas uz daļēji sagatavotas augsnes (laukumiņos, joslās un tml.) pie to apmierinoša stāvokļa, pārskaitāmas ar mežu apklātās platībās pēc galvenās sugas, kad nav vairs vajadzības pēc kulturu kopšanas (ravēšana, kaplēšana) vai kas neprasa atēnošanu, vai blakus sugu izciršanu, kas nomāc galveno sugu.

§ 5. Pārskaitīšanas noformēšanai mežsaimniecības inženieris un mežu kulturu inženieris kopīgi ar mežzinī sastāda attiecīgu aktu, kurā uzrāda pārskaitāmo kulturu atrašanās vietu (mežniecību, kvartalu un nogabalu literu), platību ha, kulturu vecumu, to raksturu (sastāvu, izvietojanos), stāvokli (augstums, slēgtība), galvenās sugas koku skaitu, sanitāro stāvokli, kā arī slēdzienu par kulturu pārskaitīšanu.

Pārskaitīšanas aktu apstiprina mežsaimniecības vecākais mežzinis.

§ 6. Uz šī akta pamata „Meža kulturu uzskaites grāmatā“ izdarāma atzīme par kulturu pārskaitīšanu, bet mežu fonda uzskaites grāmatā — par pieņemšanu meža platībā.

Apstiprinu

"....."..... 19..... g.
..... mežsaimniecības
vecākais mežzinis

A K T S

Par meža kulturu pārskaitīšanu no neapmežotas platības ar mežu aplātā platībā

"....."..... 19..... g.

Mežsaimniecības inženieris un mežu kulturu
inženieris klātesot mežn.
mežzinim sastādīja šo aktu par to, ka dabā izdarīta meža
kulturu apskate, kas ierīkotas mežniecības kvartala
..... nogabala (lit.) 19..... g., to pārskai-
tīšanai meža platībā, pie tam izrādījies :

Kulturu platība ha (līdz vienai desmitdaļas noteiktībai)

Kulturu vecums

Galvenā suga

Kulturu sastāvs

Stādāmo vai sējamo vietu izvietojšanās

Kopējais kociņu skaits uz 1 ha, ieskaitot dabiski atjaunojušos eksemplarus

..... tani skaitā galvenās sugas

Kulturu vidējais augstums

Saslēgšanās pakāpe

Sanitārais stāvoklis

Bojājumi

Slēdzieni par pārskaitīšanu

.....
.....
.....

Mežu kulturu inženieris

Mežu saimniecības inženieris

Mežzinis

S A T U R S

Vispārējie noteikumi	3
Nogabalu izvēle meža kulturām	4
Apmežošanas projekta sastādīšana	5
Augsnes apstrādāšana	6
Meža sēšana	7
Meža stādīšana	8
Stādu sagatavošana un piegāde līdz stādīšanas vietai	9
Meža kulturu kopšana	9
Meža kulturu darbu pieņemšana	10
Meža kulturu papildināšana	10
Kulturu apsargāšana	10
Dabiskās atjaunošanas veicināšana	11
Sēklinieku atstāšana	11
Paaugas atstāšana	11
Augsnes mineralizācija	12
Ciršanas atkritumu satīrīšana	14
Īslaicīga augsnes izmantošana ar lauksaimniecības kulturām	14
Iežogošana	14
Darba organizācija meža kulturdarbos	14
Darba organizācijas formas un veidi	14
Pamata pasākumi, kas nodrošina pareizu darba organizāciju	16
Darba režīms	17
Darba vietas sagatavošana	17
Darbu organizācija	19
Darbu uzskaitē	19
Meža kulturu un kārpainā segliņa plantāciju uzskaitē	21
Uzskaitē uz platībām, kur izdarīta piepalīdzība dabiskai atjaunošanai	24
Meža kulturu darbu un dabiskās atjaunošanas veicināšanas darbu dokumentu noformēšana	25
Kadru sagatavošana	26

PIELIKUMI

1. Apmežošanas projekts	27
2. Izpildīto meža kulturdarbu pieņemšanas akts	32
3. Meža kulturu nogabala uzskaites ziņas	34
4. Akts par kulturu inventarizacijā veiktiem darbiem	35
5. Atskaite par meža kulturu kvalitāti	36
6. Kulturu bojājumu veidi	38
7. Atjaunošanās uzskaites ziņas	39
8. Atskaite par atjaunošanas stāvokli uz platībām kur izdarīta dabiskās atjaunošanas veicināšana	40
9. Meža kulturu uzskaites grāmata	41
10. Platību uzskaites burtnīca	46
11. Meža kulturu uzskaites grāmata	50
12. Platību uzskaites burtnīca	54
13. Norīkojums	59
14. Pieņemšanas akts	61
15. Noteikumi apmežoto platību pārskaitīšanai mežu platībās.	62

